

EL SEXE TAMBÉ ÉS
COSA DE DONES

IES Arquitecte Manuel Raspall

2n de Batxillerat B

Curs 2013/2014

*"Para liberarse, la mujer debe sentirse libre, no para rivalizar con los hombres,
sino libres en sus capacidades y personalidad."*

Indira Gandhi

Agraeixo enormement la col·laboració de l'Elena Crespi, una gran professional que va donar forma a les meves idees amb les seves paraules i coneixements.

Gràcies a NORA; els que estan, han estat i estaran. Sou el treball que més esforç requereix i el que més recompensa.

Índex

0• Resum/Abstract	5
1• Introducció	6
2• El sexe al llarg de la nostra vida	8
2.1 El sexe	8
2.1.1 Què és i què ens aporta el sexe?.....	8
2.1.2 Beneficis del sexe	8
2.1.3 Classificació de les relacions sexuals.....	10
2.1.4 Maneres d'obtenir plaer	10
2.2 Etapes de la sexualitat.....	11
2.2.1 Infància	11
2.2.2 Adolescència.....	12
2.2.3 Joventut.....	12
2.2.4 Maduresa	13
3• Sigmund Freud: teories del psicoanàlisi	14
4• Evolució històrica del sexe, dels orígens al segle XIX	16
4.1 La Prehistòria.....	16
4.2 L'antic Egipte	16
4.3 Babilònia	17
4.4 Mesopotàmia	18
4.5 L'antiga Grècia.....	18
4.6 Roma.....	19
4.7 La cultura jueva i cristiana	20
4.8 L'edat Mitjana.....	21
4.9 La cultura oriental	22
4.10 La cultura japonesa	22

4.11 Les cultures sud americanes.....	23
4.12 L'amor cortès.....	24
4.13 El Renaixement.....	25
4.14 L'època del puritanisme	25
4.15 L'època de la raó	26
4.16 L'època victoriana.....	26
4.17 Caiguda de l'època victoriana i emancipació de la dona	27
5·Revolució sexual dels 60	29
5.1 Context	29
5.2 Definició.....	30
5.3 Antecedents.....	30
5.4 Conseqüències.....	34
6· El sexe en l'actualitat	38
7· Part pràctica	48
8· Conclusions.....	54
8.1 Dificultats.....	54
8.2 Conclusions.....	54
8.3 Suggeriments per continuar el treball.....	56
9· Referències.....	58
Bibliografia.....	58
Webgrafia	58
Webgrafia de les imatges	61
Annexes.....	66
a) Entrevista amb la sexòloga	
b) Entrevista amb l'antropòleg/a	
c) Model enquesta	

0. Resum/Abstract

El sexe també és cosa de dones

Mireia Artacho Delgado

Treball de Recerca, curs 2013/2014

IES Arquitecte Manuel Raspall

Resum

Aquest treball intenta apropar-se a la situació en la que es troba el sexe i en especial la sexualitat femenina en l'actualitat. Després de fer una introducció on queda explicada la motivació per fer aquest treball i la metodologia emprada i per poder valorar i entendre la situació actual, hi ha una part prèvia formada per tres apartats de teoria: teoria sobre el sexe, sobre la sexualitat i sobre l'evolució d'aquests al llarg de la història.

Un cop s'han establert les bases a partir de les quals es desenvolupa el treball i per aconseguir entendre en quin punt ens trobem, hi ha un estudi pràctic. Aquest consisteix en un recull d'enquestes de diverses edats per veure com diferents aspectes de la sexualitat han anat canviant a mesura que passa el temps, és a dir, es fa una comparació dels resultats obtinguts a cada franja d'edat per poder extreure conclusions, a partir de les quals podem valorar quina és la situació actual. Els resultats de l'enquesta es complementen amb la recerca d'informació a través de llibres, articles i l'entrevista amb un expert en la matèria, en aquest cas, una sexòloga.

Abstract

This essay will try to portray current opinions and norms of sex, with a focus on female sexuality. After my introduction, where I have explained my motivation for this work and the methodology I have used and in order to evaluate and understand the current situation, there are three theories I have looked into: the theory of sex, theory of sexuality and about their evolution throughout history.

Once I have established the basics of these theories and I have delved into these, there will then be a practical study. This will consist of a range of surveys conducted through various ages, in which we can draw conclusions to aid us when evaluating the current situation. The results of these surveys will be submitted with my research that I have conducted through books, articles and an interview with an expert from the field, in this case, a sexologist.

1. Introducció

Quan vaig començar a pensar sobre el meu Treball de Recerca tenia clar que volia que es tractés d'un treball antropològic ja que és el que m'interessa estudiar en un futur. Volia analitzar i veure l'evolució d'un aspecte humà que hagués anat variant al llarg de la història i del qual es pogués extreure una reflexió per al nostre dia a dia, és a dir, volia parlar d'un tema que estigués present en el nostre entorn, un tema que estigués a l'abast de tothom.

Tenint aquest aspecte clar vaig començar a pensar en què es podria basar, quin tret característic de la nostra espècie podria ser tan interessant com per enfocar-hi el meu treball. Volia que el meu treball fos diferent, que tractés d'un tema poc explotat, molt millor si era un tema nou, del que s'hagués parlat poc, i per això vaig pensar en el sexe. Volia analitzar com havia canviat aquest, com s'havia anat acceptant, com s'havien deixat enrere els tabús, etc... comprovar si realment en els nostres temps moderns podem parlar obertament del sexe.

La meua idea era aquesta, però després de veure que era un tema molt ampli vaig decidir que s'havia d'acotar molt bé, per poder fer un treball concís. Tenint aquesta idea clara molt vaig decidir que el millor que podia fer era centrar-me en la sexualitat de les dones. S'han fet molts treballs sobre el masclisme, sobre la diferencia de sexes, etc,... però jo volia anar més enllà, per això volia veure si aquesta dificultat que les dones trobem en el món laboral, per exemple, amb sous més baixos que els homes, o amb la dificultat d'aconseguir un treball si et plantejes la maternitat, i altres moltes situacions també estaven presents alhora de viure la nostra sexualitat.

Un cop centrat el treball en la sexualitat femenina, també vaig haver de posar uns límits de recerca, és a dir, aquest tema és molt diferent segons les èpoques i segons els països, encara actualment existeix una gran diferencia entre el gènere femení d'Amèrica del Nord i d'Amèrica del Sud, per exemple. És per això que el meu treball se centrarà en les dones d'Europa, no entraré a parlar profundament sobre les dones d'altres continents ja que les situacions són molt diferents i poden ser treballs per si sols.

Per donar consistència a aquesta idea vaig començar a pensar en un fet tan bàsic com el següent:

Quan un home té moltes parelles, està amb moltes dones, sempre se'l tracta d'expert. Diguem que al seu voltant es crea un ambient d'enveja, i fins i tot de respecte. En canvi, què passa quan una dona va canviant de parella? Sempre se la tracta de noia fàcil, arribant als extrems de meuca.

Puc assegurar que això és així perquè fins i tot jo ho he arribat a pensar abans d'adonar-me de que és injust. Igual que jo he canviat aquesta idea, molta altra gent ho ha fet, i poc a poc es va abandonant aquesta mentalitat tan antiga i hipòcrita, o si més no, això és el que pensem i donem per fet que aquest canvi es dona en la mentalitat de tothom. Però és realment així?

Realment podem parlar obertament del sexe? Podem les dones fer i desfer tot el que vulguem de la nostra vida sexual sense que se'ns jutgi?

Al llarg de la història les dones hem patit molta repressió en aquest assumpte. La religió ha estat un element present de càstig davant la llibertat sexual i les principals afectades hem estat les dones. Tenim les proves amb fets com l'ablació, pràctica que consisteix en extirpar el clitoris, òrgan sexual que produeix plaer a les dones per fer de l'acte sexual un acte de procreació i no de diversió, o pràctiques com la mort per adulteri, o la condemna a tortures inhumanes, com es realitzava en certes èpoques de la nostra història.

Amb les idees clares i una petita introducció al tema, vaig pensar que seria un treball interessant, que ens faria obrir els ulls i analitzar el canvi que es produeix en la nostra mentalitat a mesura que va avançant el temps.

Per que el treball tingui un sentit complet, per que estigui ben estructurat al parlar sobre la sexualitat, vaig pensar que era important fer una introducció al món del sexe, veure que ens aporta, quins avantatges té, veure el perquè és tan important, per així poder entendre per què és tota una aberració que a una persona se li negui aquest aspecte humà, ja que el sexe al cap i a la fi, és una manera de relacionar-se, de conèixer i sobretot és un aspecte natural que ens aporta molt més que el fet de procrear.

Per tant, tenint clar aquestes coses vaig decidir que el meu treball tindria tres parts:

- Un apartat teòric amb informació bàsica sobre el sexe i la sexualitat femenina.
- Petit anàlisi de com la sexualitat femenina ha anat evolucionant al llarg de la història, fent un petit resum dels canvis que ha anat experimentant amb les diferents mentalitats de l'època (Prehistòria, Antiguitat, etc...) i els diferents corrents històrics (el Puritanisme, per exemple.)
- Part pràctica: entrevistes a experts i enquestes a dones per establir una conclusió.

A partir d'aquestes tres parts podria establir les conclusions per poder confirmar la meua hipòtesi.

2. El sexe al llarg de la nostra vida

2.1. El sexe

2.1.1. Què és i què ens aporta el sexe?

Podem definir el sexe com el conjunt de practiques que realitzem amb el nostre cos en busca de plaer, ja sigui conjuntament amb una altra persona o amb nosaltres mateixos. Aquesta practica consisteix en estimular certs punts del nostre cos per tal d'aconseguir una reacció plaent que ens aporta molts beneficis, els quals van des de la millora del nostre humor a la reactivació de la circulació del cos.

Podem dir que el sexe té diferents finalitats, entre les quals destaquen:

- És el mecanisme de reproducció.
- Identificat com la demostració més pura de l'amor.
- L'utilitzem com a joc plaent.
- És un divertiment de relaxació i desconexió per a l'esser humà.
- Intercanvi de coneixements, interacció humana.

Tot i així, però, la principal funció del sexe (avui en dia) és arribar a l'orgasme. L'orgasme és la descarrega de la tensió sexual acumulada resultant del plaer sexual obtingut durant una estimulació de les parts erògenes del cos i que s'aconsegueix en arribar al clímax, el punt en que s'experimenta el màxim plaer. Aquestes parts erògenes són les que en ser excitades produeixen un plaer que s'estén per tot el cos i que causa uns certs efectes en el nostre cos i sistema, els qual són molt beneficiosos per a nosaltres.

2.1.2. Beneficis del sexe

Com ja he mencionat amb anterioritat, el sexe ens aporta molts beneficis degut a que activa la producció de diverses hormones les quals intervenen en diferents processos del nostre cos. Per tant, si aquest nombre d'hormones es veu incrementat podrà realitzar la seva funció amb més facilitat. Això es produeix en varis casos:

- Augment de les endorfines o "hormones de la felicitat" les quals combaten l'estrès¹ i produeix també oxitocina, la hormona que augmenta el desig sexual. Ambdues es produeixen a la glàndula pituïtària del cervell.

¹ En un estudi publicat per la Public Library of Science, tres investigadors de neurociència van demostrar que les rates mascles amb activitat sexual pateixen menys ansietat i estrès que les que no ho fan.

- Millora de la immunitat gràcies a l'augment de la producció d'immunoglobulina A, un antigen que combat la febre. La producció d'aquesta augmenta quan la freqüència amb la que es practica sexe també ho fa.
- Manteniment dels ossos i els músculs en bona condició ja que amb la respiració profunda que realitzem mentre practiquem sexe augmenta la quantitat d'oxigen en les cèl·lules i la testosterona els quals milloren aquest manteniment.
- Fa els períodes més regulars ja que durant l'acte sexual les hormones es regulen i aquestes, alhora, regulen el cicle menstrual.

Per altra banda no es necessari fixar-se en els beneficis que produeix el sexe a nivell hormonal ja que té altres efectes sobre el nostre cos que en molts casos millora la nostra salut:

- Practiquem exercici; gràcies als grans canvis fisiològics que es produeixen l'acte sexual és equivalent a una sessió d'exercici. Som conscients d'això amb l'augment del ritme respiratori, el cansament o les tiretes resultants. Practicant 15 minuts de sexe tres vegades per setmana durant un any es cremen 7.200 calories, la qual cosa equival a 120 km corrents.
- Reactiva la circulació ja que quan ens excitem la sang ha de circular cap als òrgans sexuals i això fa que es posi en moviment tota la sang del cos.
- Prevé la impotència en els homes ja que les ereccions mantenen la sang fluïnt per les arteries del penis la qual cosa fa que el teixit es mantingui saludable, i que per tant, no es vegi tan deteriorat amb el pas del temps.
- Disminueix el dolor. La millor manera de combatre el dolor es sentin plaer i si mantens bones relacions sexuals que et proporcionin plaer pot fer que disminueixin les migranyes i el dolor corporal (no en tots els casos, per exemple, el dolor d'esquena n'és un de complicat).
- En el cas dels homes, redueix la probabilitat de patir càncer de pròstata ja que amb una ejaculació regular aquesta es manté activa².
- Augmenta l'autoestima i la confiança degut a que comparteixes el teu cos amb una altra persona, i s'entén que aquesta el valora i que el gaudiu conjuntament. Practicar sexe ens fa sentir estimats i això afecta directament a la nostra autoestima la qual es veu incrementada.

² L'estudi d'una universitat australiana (recolzat i igualment afirmat per altres investigacions) va demostrar que els homes que ejaculaven 21 vegades al mes eren menys propensos a patir aquest càncer.

- Durant l'acte sexual la major part del nostre cervell s'activa, de manera que unes 80 regions del cervell mostren activitat³.

Resposta del cervell davant l'orgasme, anomenada per molts científics "la simfonia del cervell"

2.1.3. Classificació de les relacions sexuals

Tots aquest beneficis es desenvolupen a partir d'explorar i experimentar l'acte sexual. Aquest el podem classificar de moltes formes, segons el tipus de relació que sigui:

- **Segons les persones involucrades:** parlem de parella quan hi participen dues persones, de trio o *homenage a trois* quan interactuen tres persones o orgia si ens referim a sexe grupal.
- **Segons el vincle de les persones:** pot ser per un vincle emocional, com el que es dona entre parelles, matrimonis...; pot ser amb l'únic objectiu de donar i rebre plaer, com el sexe ocasional i esporàdic o pot ser per obtenir un benefici econòmic, com és el cas de la prostitució.
- **Segons el gènere dels participants:** parlem de relacions homosexuals quan els participants són del mateix sexe (gais, lesbianes i bisexuals), parlem d'heterosexuals quan els participants són mixtes i ens referim a pansexualitat quan hi participen persones que han passat per un canvi de sexe.

Aquestes són algunes de les classificacions que es pot fer de l'acte sexual, però hi ha varies més.

2.1.4. Maneres d'experimentar plaer

Quan diem sexe no ens referim única i exclusivament al coit, abans de realitzar l'acte sexual en si hi ha altres pràctiques que ens poden aportar plaer sexual. En moltes ocasions aquestes pràctiques creen una espècie d'escala gradual que

³ Els científics de la Universitat de Rutgers a Nova Jersey van fer una ressonància magnètica a una dona de 54 anys mentre experimentava un orgasme. Els investigadors van veure que la major part del cervell es tornava groga, és a dir, que s'activava. Aquesta teoria ha estat confirmada per científics com Ana Luna, la qual ho va explicar a la *BBC Mundo*.

encamina al coit. Aquest “ascens” és el que identifiquem com a experimentació sexual, la qual podem identificar de la següent manera:

- **Magreig:** aquesta pràctica està composta pels petons, les abraçades i les carícies. És el primer contacte amb la parella.
- **Jocs sexuals:** anomenem jocs sexuals els preludis a l’acte sexual. La funció d’aquest es excitar i preparar el cos per a l’acte sexual ja que es produeix la lubricació dels òrgans genitals. Dintre de jocs sexuals pot entrar qualsevol practica que exciti a la parella, per la qual cosa són molt variats i específics de cadascú.
- **Masturbació:** aquesta pràctica consisteix en estimular els òrgans sexuals sense cap mena de penetració. En general aquest punts s’estimulen de manera manual i es busca el plaer sexual com a única pràctica (sense mantenir relacions sexuals plenes) o com a complement del coit.
- **Sexe oral:** en aquest cas la estimulació dels òrgans genitals es du a terme amb la boca.
- **Sexe genital-genital:** entenem per sexe genital-genital aquell que consisteix en fregar els cossos molt similarment a la manera en que es fa durant el coit però sense arribar a la penetració.
- **Coit:** anomenem coit aquelles relacions sexuals plenes que culminen amb la penetració. Aquesta activitat es pot realitzar com a divertiment, és a dir, per a obtenir plaer i diversió amb un company o bé es pot realitzar amb una finalitat reproductiva (en cas de que es doni en una parella mixta).

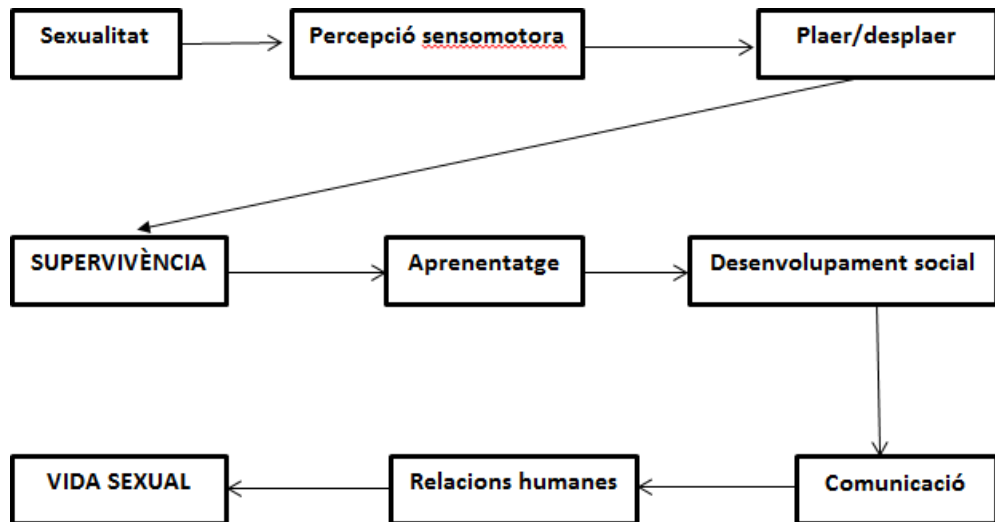
2.2. Etapes de la sexualitat

La sexualitat és el conjunt de condicions fisiològiques, psicològiques i emocionals que caracteritzen a cada sexe i que va canviant i desenvolupant-se a mesura que creixem.

2.2.1. Infància

Durant aquest període la sexualitat està poc definida, es limita a desenvolupar una identitat sexual. La sexualitat és més aviat una percepció sensomotora que ens crea plaer o desplaer i que per tant facilita la nostra supervivència, la qual a mesura que avança comporta un seguit d’aprenentatges que influeixen en el desenvolupament social el qual millora la nostra comunicació i que està directament connectada amb les nostres relacions humanes, gràcies a les quals, comença la nostra vida sexual.

Aquest període el coneixem pel sobrenom de “Sexualitat latent”, on no hi ha interès sexual més enllà del propi cos i com a eina de coneixença pròpia. No hi ha una connotació estrictament sexual/genital.

Resum esquematitzat de l'article de la pàg. Web
<http://www.sexologia.org/evolucion-de-la-sexualidad.html>

2.2.2. Adolescència:

Aquesta etapa de la vida és coneguda pel conjunt de canvis que apareixen amb la pubertat, la qual es dona entre els 10 i els 13 anys. És un període de caos on ens comencem a descobrir com a persones i en el qual es defineix la identitat sexual. Aquest conjunt de canvis es desenvolupa a nivell corporal, endocrí, psicològic i social i tenen com a conseqüència la maduració sexual. Aquesta, amb els canvis físics que comporta, permet l'inici de les relacions sexuals.

Durant aquest temps entrem en contacte amb el món, descobrim tot un conjunt de coses noves que condicionen la nostra manera de ser i de reaccionar davant de les situacions que es donen en el nostre entorn. En moltes ocasions descobrim coses que no són del tot beneficioses (com pot ser el cas de l'alcohol, les drogues, etc...) i entra dins d'aquest procés de maduració decidir que ens convé i que no.

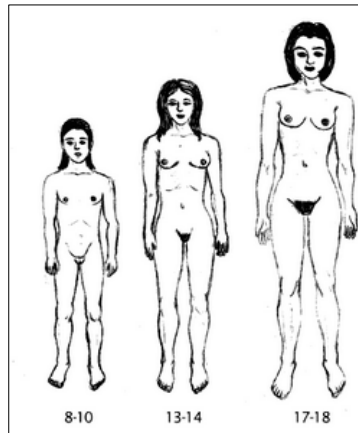
A nivell sexual, actualment, es dona el cas de que és el període d'iniciació durant el qual es produeixen els primers contactes amb el món del sexe.

2.2.3. Joventut:

Durant aquest període de temps es veu finalitzat el procés de maduració física però es segueix desenvolupant la part emocional de l'esser. Tot el que vivim ens condiciona d'una manera o altre i ens aporta tot un seguit de coneixements. És el moment en el que més emprenedors i independents esdevenim, moment en el qual ens servim de nosaltres mateixos per aconseguir allò que volem, per la qual cosa la identitat pròpia, en general, està molt definida.

Dins de l'àmbit del sexe és el moment d'exploració i investigació sexual. Tenim la idea de que som joves i lliures i que per tant podem gaudir lliurement i sense prejudicis d'aquesta activitat. Aquesta idea es veu recolzada pel fet de que la

nostra vida social s'incrementa pels canvis que suposen els estudis superiors com la universitat, ja que canviem d'entorn i coneixem a molta més gent amb la qual relacionar-nos.

Evolució del cos femení durant el creixement

2.2.4. Maduresa

S'assoleix el màxim grau de maduresa emocional la qual cosa ens beneficia a l'hora d'aconseguir una plenitud en la vida, no només a nivell laboral o social, sinó que també ens beneficia en l'àmbit del sexe, ja que normalment disposem d'una parella amb la qual podem assentar aquest aspecte de la vida íntima.

3. Sigmund Freud: teories del psicoanàlisi

A mesura que avança aquest treball es veu remarcada la idea de que la sexualitat forma part de nosaltres, que no podem negar-ne l'existència ja que aquesta està present al llarg de tota la nostra vida.

Per entendre per què faig aquesta afirmació cal analitzar les teories psicoanalistes de Sigmund Freud, a partir de les idees del qual baso part del meu treball.

Freud va donar molta importància a les experiències infantils i va mantenir al llarg de tota la seva teoria que molts dels nostres desitjos més inconscients tenen un rerefons sexual.

Amb els seus estudis va poder confirmar que el desenvolupament de la nostra personalitat està directament afectat per la sexualitat i els nostres impulsos sexuals.

El com satisfem aquest impulsos és el que ens condiciona en un futur i l'energia que hi destinem a satisfer-los s'anomena "lívid".

A mesura que ens anem desenvolupant el nostre lívid es va centrant en diferents parts del nostre cos. Si aquestes parts es veuen privades d'estimulació o reben una sobre estimulació és probable que l'energia sexual quedi vinculada a aquella part duradorament. Aquest fenòmens s'anomena "fixació" i com a efectes secundaris pot produir formes immadures de sexualitat i alguns trets peculiars de la personalitat.

D'aquestes fixacions també obtenim altres conseqüències mes generalitzades entre la població i més fàcils de conèixer. En el cas dels homes pot desembocar en un sentiment d'orgull de les seves aventures sexuals i amb una actitud de menyspreu natural cap a les dones (les infravaloren o tracten com si fossin menys que els homes), en el cas de les dones els hi fa adoptar un aire sumís o són propenses a tornar-se coquetes (preocupades pel seu aspecte físic i per agradar a través d'aquest) i a caure en la promiscuïtat. Actualment encara podem seguir identificant el que Freud afirmava, de fet podem recuperar un fragment de la introducció a aquest treball:

"Quan un home té moltes parelles, està amb moltes dones, sempre se'l tracta d'expert. Diguem que al seu voltant es crea un ambient d'enveja, i fins i tot de respecte. En canvi, què passa quan una dona va canviant de parella? Sempre se la tracta de noia fàcil, arribant als extrems de meuca."

De manera general, entre homes i dones, la fixació deixa com a resultat la baixa autoestima, la falta d'estima cap a un mateix, la timidesa i l'evitació de les relacions homosexuals.

Per altra banda, si analitzem el que deia Freud sobre la importància que atorga la dona a l'aspecte físic només cal que mirem els cartells dels centres comercials o que ens fixem en les joves adolescents de qualsevol institut, joves que no podem sortir de casa sense anar ben vestides i maquillades, i es que és molt difícil per a nosaltres no preocupar-nos per com ens veuen els altres dins d'una societat on l'aspecte físic es tan important.

Com Freud afirma, la nostra manera de ser ve condicionada per la manera en que resollem els nostres desitjos sexuals, i aquest estan presents en totes les etapes de la nostra vida, les quals el neuròleg austríac relaciona directament amb una etapa psicosexual, les quals són:

- **Etapa oral:** (del naixement als 18 mesos) període durant el qual depenem completament dels altres.
- **Etapa anal:** (dels 18 mesos als 3 anys i mig) es el període durant el qual l'estimulació es rep a través de l'anús.
- **Etapa fàl·lica:** (a partir dels 3 anys) durant aquesta època el subjecte descobreix i investiga el seu propi cos.
Durant aquest període es molt comú el que s'anomena *conflicte d'Edipo*, el qual consisteix en tenir una més bona relació amb el progenitor del sexe oposat ja que el del mateix sexe incita sentiments de gelosia i competitivitat. Aquest conflicte s'acaba solucionant amb el temps, en especial amb l'arribada de la pubertat, on ens identifiquem més amb el progenitor del mateix sexe ja que ens resulta més fàcil parlar les coses o ens sentim més identificats.
- **Etapa de latència:** (dels 5 o 6 anys fins als 12 o 13) és molt característica la falta d'interès per persones del sexe contrari.
- **Etapa genital:** (és la que correspon amb la pubertat) durant aquesta etapa comencen els impulsos sexuals i el que és més important, la satisfacció d'aquest a través del propi cos o de la coneixença d'altres cossos.

4. Evolució històrica del sexe, dels orígens al segle XIX

La sexualitat és un aspecte humà que està present a les nostres vides des del moment de néixer i que va evolucionant fins als nostres últims dies.

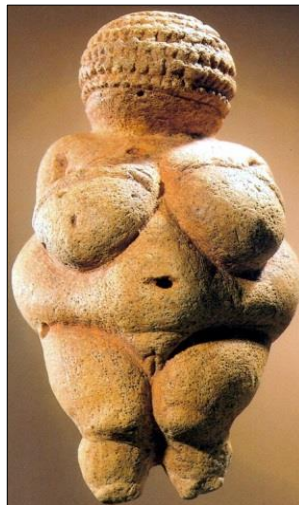
Aquesta ha anat evolucionant al llarg de la història: depenent de la mentalitat de l'època, de la religió, del moment històric que es vivia, etc. Per tant, crec que és important veure com ha anat canviant el seu paper dintre de la societat per entendre la seva situació actual.

4.1. Prehistòria:

En aquest període de la història la sexualitat responia a la funció de procrear l'espècie. No hi havia cap norma de conducta respecte a la manera correcta d'actuar davant del sexe, per la qual cosa eren totalment lliures de satisfer les seves necessitats sexuals sempre que volguessin.

Sexualitat = Satisfacció de l'impuls reproductiu i necessitat sexual

D'aquest període s'han conservat diverses figures que representen el cos de la dona amb grans pits i malucs amples, la qual cosa és un clar exemple de tribut a la fertilitat i l'important paper de les dones dins de la societat.

Venus de Willendorf, representació de la fertilitat, la idealització i el culte a la dona.

4.2. L'antic Egipte:

La sexualitat estava vista d'una manera permissiva, gaudien de tota llibertat sexual. Era un comportament o actitud vist de manera igualitària, tant homes com dones podien viure la seva sexualitat. En aquesta cultura les dones tenien una posició privilegiada i pràctiques com la sexualitat extra -matrimonial o la poligàmia eren tan naturals com el fet de mantenir relacions dins del matrimoni.

Hi havia, potser, una llibertat sexual extrema. Hi havia molt poques prohibicions respecte al sexe o les relacions humanes donat que, per exemple, l'incest estava permès (el més comú era el que es donava en el matrimoni entre dos germans).

Era una civilització avançada per a l'època ja que comptaven amb l'existència dels primers mètodes anticonceptius molt similars als preservatius actuals, fets d'una tela molt fina. No se sap del cert si realment eren emprats com a tal, però en el cas que ho fossin, permetrien gaudir més lliurement de les relacions sexuals ja que no cabria la possibilitat de tenir descendència involuntàriament.

Primer mètode anticonceptiu, el condó

Mostres d'homosexualitat a les pintures

4.3. Babilònia:

Aquesta societat talla amb la permissivitat sexual en que vivia la població. Canvia la visió sobre les dones, aquestes comencen a ser considerades objectes sexuals d'ús exclusiu per part del marit i amb l'únic objectiu de la procreació. La monogàmia esdevé una obligació i es comencen a reprimir certes pràctiques sexuals, sobretot per a les dones.

Si una dona mantenia relacions extramatrimonials, si cometia adulteri, era cruelment castigada: o se li tallava el nas o bé era llançada al riu.

Placa de l'antiga Babilònia (1800 aC.) on apareix la pràctica del sexe i el consum d'alcohol.

4.4. Mesopotàmia:

D'aquesta societat hi ha poca informació. Sabem que adquireixen un caràcter menys estricte i sanguinari respecte a les pràctiques sexuals no permeses, però tot i així es creen tot un seguit de normes.

Aquestes normes són les primeres reglamentacions sobre el sexe que apareixen recollides en *El Codi de Hammurabi*, que és el compendi legal més antic.

Tauleta mesopotàmica que mostra la pràctica del sexe i el consum d'alcohol.

4.5. L'antiga Grècia: 1300 al 450 a.C.

Per entendre la mentalitat que tenien els grecs respecte al sexe i la sexualitat només cal fixar-se en la mitologia: pràctiques com les infidelitats, l'homosexualitat, les orgies, etc. estaven totalment integrades i no afectaven ni a la seva vida ni al seu estatus social (com va passar més tard en altres èpoques on hi havia molts prejudicis en relació amb el sexe). És més, totes aquestes actituds davant la sexualitat i el sexe són les que condicionen, en gran part, les relacions del déus, i alhora, aquests intervenen en la creació de l'univers i el nostre món. Per tant, el sexe era vist com un aspecte diví, per venerar a un déu era molt comú celebrar una orgia.

Representació del mite de l'aventura dels déus Venus i Mart, representació d'una infidelitat.

La societat només posava límits en un aspecte: no es podia seduir ni mantenir relacions sexuals amb menors de dotze anys, en aquest cas es podia recórrer a la justícia. Ni homes ni dones tenien dret a tenir relacions sexuals o relacionar-se sentimentalment amb un infant independentment del seu sexe (durant aquesta època no hi havia distincions entre el gènere masculí i el femení).

La figura de la dona estava totalment idealitzada. Una dona bonica era objecte d'adoració, donat que la bellesa era l'aspecte més pur de l'ésser humà. Les cortesanes havien de ser dones boniques i per aquest motiu estaven per sobre de les mullers.

Una característica que diferencia als grecs de la resta és que en aquesta cultura el matrimoni no era important, el fet d'estar enamorat era considerat una malaltia. En canvi, aquell que estava sa, que gaudia de la vida era el que vivia lliurement del seu cos per plaer, sense amor o fora del matrimoni.

Mostra de pràctiques sexuals en les ceràmiques de l'època.

4.6. Roma: 27 aC al 385 d.C.

La moral sobre la sexualitat humana a l'antiga Roma girava al voltant del control, era una societat basada en una conducta ètica però molt promiscua i lliberal en el tema del sexe.

Hi havia una clara diferència establida entre el sexe i l'amor. Les parelles que es casaven era perquè s'estimaven, però això no volia dir que no poguessin mantenir relacions extramatrimonials, ja que aquestes només responien a un desig sexual, a un instint, no a l'amor ni a la compenetració que es tenia amb la parella. El matrimoni, doncs, responia a la necessitat d'oficialitzar un sentiment, però si aquest s'acaba la parella podia desfer l'enllaç recorrent al divorci.

Eren molt comunes les prostitutes durant aquesta època. El seu servei era molt sol·licitat entre els homes romans i se'n podien diferenciar tres tipus:

- **Prostituta:** podia escollir els seus clients, entregava el seu cos a qui volia.
- **Pala:** no tenia elecció, lliurava el seu cos a qui pogués pagar-li.
- **Meretriu:** aquella que exercia per lliure voluntat i pel benefici propi, gairebé per plaer.

L'emperador Tiberi Claudi Neró va crear aquestes les "spintriae" usades pel comerç i per jugar durant les orgies.

4.7. La cultura jueva i cristiana:

Amb l'arribada de les religions monoteistes la societat va experimentar canvis en molt aspectes, es va veure limitada en molts comportaments i va haver de modificar certes actituds. Un dels aspectes que més va patir l'arribada d'aquestes religions va ser el sexe.

Amb el coneixement de l'Antic testament arriben les primeres normes que controlen la conducta sexual i que la ubiquen dintre d'una característica animal i allunyada del camí de Déu. S'identifica al sexe com una eina de procreació, no com a satisfacció o per plaer ja que ens allunya del sentiment religiós.

La religió jueva va ser la primera en reprimir la sexualitat, especialment la de les dones, les quals tenien el "privilegi" de compartir els favors sexuals dels marits amb altres dones, mentre que si elles realitzaven l'acte d'infidelitat eren greument castigades amb pràctiques terribles com la pedregada pública o lapidació.

Quan el cristianisme va passar a ser la religió oficial de l'imperi va assolir tanta força que tothom va acceptar la nova doctrina i les idees que aquesta difonia, idees com que la sexualitat era un tret impur.

Hipatia de C.W. Mitchel (1885). Filósofa, astrònoma i escriptora egipci-romana. Va ser la primera dona lapidada per un grup de fanàtics cristians.

4.8. Edat Mitjana: 385 al 1000 d.C.

La pràctica del sexe fora del matrimoni (en totes les seves variants) comença a ser greu i estrictament castigada. Per aquest motiu la gent es planteja seriosament fins a quin punt val la pena mantenir l'antiga mentalitat on la llibertat sexual era el tret característic més rellevant.

La virginitat i la puresa d'una noia esdevenen símbol d'honor, poder i respecte, no només per a ella mateixa, sinó que la seva família i el benestar d'aquesta dins de la societat en depenien totalment.

La única unió carnal permesa era la d'un home i una dona units pel matrimoni sempre sota l'acceptació de Déu i les famílies. La puresa era una qualitat gairebé venerada, així que si decidien no casar-se i mantenir-se cast tota la vida (en el cas dels homes sobretot) s'asseguraven un lloc al paradís.

Les dones, pel contrari, eren considerades éssers malignes, ja que des de l'Antic Testament, les dones sempre havien portat problemes als homes. Eva persuadint a Adam perquè mengés la poma del diable, qualsevol dona temptant a l'home amb el seu cos... eren exemples clars de la maldat de les dones. D'aquesta maldat només hi havia una que es salvava, i ella era qui tenia la virtut i la bondat de totes les dones: la Verge Maria, mare de Jesús, l'enviat de Déu a la Terra.

Degut a aquesta visió que hi havia de les dones, quan un home marxava de casa durant un llarg període tenia tot el dret, gairebé l'obligació, de posar un cinturó de castedat a la seva dona per tal de garantir la fidelitat d'aquesta. Quan es donava un cas en el qual es realitzava un acte impur relacionat amb el sexe, es classificava i es portava davant de la Justícia per poder decretar un càstig. La classificació era la següent:

- **Fornicació:** acte sexual fora del matrimoni.
- **Adulteri:** quan la dona era infidel al seu marit.
- **Incest:** si existia algun grau de parentesc entre l'home i la dona.
- **Estupre:** relacions sexuals quan la dona encara era verge.

Càstig per adulteri, els amants són portats pel carrer sense roba i lligats. Imatge d'un manuscrit medieval de Tolosa, França.

4.9. La cultura oriental:

Amb l'arribada de l'islam es produeix una limitació de la llibertat en molts dels seus àmbits. S'incorporen noves normes que reprimeixen a tota la civilització i que aporta un canvi en molts dels aspectes més habituals, com pot ser l'alimentació. Durant aquest període comença un moviment de repressió femenina que encara avui, està vigent en molts països. La dona passa a un segon pla, en el qual es valora el seu caràcter sumís. Amb la idea de que un home s'ha d'enamorar de la persona que és la dona i no pas pel seu aspecte físic, s'amaga la figura de la dona sota robes amples que no deixen veure, en moltes ocasions, res més que els ulls. Es viu en una època de domini i control masculí, on les dones han de respectar el que hi ha si no volen ser greument castigades.

Tot i ser una cultura molt estricta i amb càstigs d'una crueltat massa acceptada, a l'hora de viure el sexe donen total llibertat a les parelles casades. Representa que un cop t'has casat i has format la teva família, respectant la imatge i la paraula de Déu, ets lliure de complir els teus desitjos sexuals al llit. Un clar exemple d'aquesta mentalitat el trobem a l'Índia, lloc de naixement del *Kama Sutra*, on es busca convertir les experiències sexuals en una practica casi mística.

Representació del sexe tântric, molt present a l'Índia, caracteritzat pel seu caire espiritual: posa en equilibri l'ànima i el sexe, a l'home i la dona.

4.10. La cultura japonesa:

En aquesta cultura, com en la grega, la sexualitat era un motiu de culte. Es podia gaudir de llibertat sexual, sobretot en el cas dels homes. És molt coneguda la figura de la geisha, un personatge femení educat des de la infantesa per tal d'assolir la màxima perfecció seguint els ideals de bellesa de la època (peus petits, pell blanca, cabells negres, llavis vermells, etc...) per poder satisfer els homes. Són molt comunes les relacions homosexuals, especialment quan es donen entre el gènere femení.

Representacions de l'acte sexual exposades al Museu Britànic, exposició fixa sobre la cultura japonesa.

4.11. Les cultures sud americanes:

1. **Cultura precolombina:** en aquesta cultura el sexe era vist com un aspecte natural, que aportava beneficis a més a més del de la procreació. La sexualitat era vista gairebé com una benedicció i estava molt lligada amb la fertilitat i el Cosmos.
2. **Cultura moche o mochica:** cultura del Perú a través de la qual descobrim el major nombre de representacions eròtiques trobades en tota Amèrica. Com el precolombins, ells tenien la sexualitat molt acceptada, no era un aspecte del qual avergonyir-se o a partir del qual emprendre una actitud repressiva, tot el contrari, eren molt permissius.

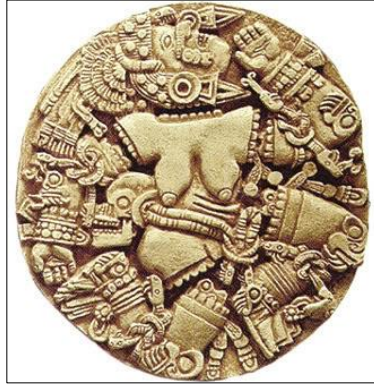

Ceràmiques moche, prova de l'acceptació del sexe

3. **Cultura asteca:** cultura on era permesa la poligàmia, un home podia tenir dues famílies i cap de les dues rebria un tracte diferent, podien fins i tot conviure junts, però sempre hi havia una esposa principal. Les relacions sexuals s'havien de practicar dins del matrimoni o era considerat infidelitat, la qual cosa era greument castigada independentment del sexe que fossis.
Les classes més nobles podien practicar la poligàmia i la infidelitat, en especial amb les sacerdotesses, les quals eren considerades prostitutes sagrades protegides per una divinitat.
4. **Cultura inca:** en aquesta cultura el matrimoni era qüestió de practicitat ja que la parella acabada de casar rebia una parcel·la de terra que els beneficiava. Abans de formalitzar el matrimoni la parella vivia en un estat de convivència prematrimonial,

a partir de la qual decidien seguir endavant o desfer el compromís sense més complicacions ni formalitats. Mantenir la virginitat no comptava dintre de les virtuts de les dones, tot el contrari, estava molt vist que una dona es preservés intacte ja que volia dir que no havia trobat ningú que l'estimés.

5. **Els maies:** per a ells la sexualitat estava lligada amb la natura i el funcionament de les coses. El desig sexual formava part dels ritus religiosos i de religió. No es feia cap mena de discriminació a les persones heterosexuales o homosexuals per la qual cosa tant homes com dones tenien els mateixos drets (de fet la deessa Lluna, font de creació, no només era bisexual sinó que també era hermafrodita).

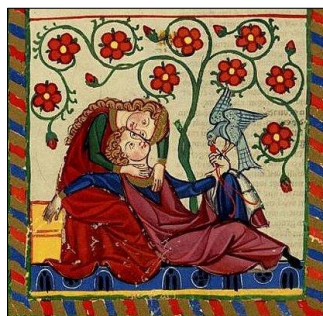
Deessa Lluna, controlava les relacions, la menstruació, etc...

4.12. L'amor cortès: 1000 al 1300 dC.

En aquesta època ens arriba des de França la visió de romàntica de l'amor. El sexe deixa de ser important, ja que el que es busca és la bellesa i el romanticisme. Les històries d'amor esdevenen relacions úniques entre home i dona.

En aquest període el verdader amor es basava en tocar-se, besar-se, estimar-se i res més. No hi havia cabuda per al sexe ja que trencava aquesta idea romàntica. La gent no es casava per amor, sinó que el trobava després, i la impossibilitat d'aquest amb un altre, feia que la història encara fos més idealitzada.

Amb la idealització d'un amor com aquest, en el qual predominaven les visites a les esquenes de tothom, les poesies, la clandestinitat, i moltes altres característiques d'allò més romàntiques, s'arriba a les relacions basades en el respecte i l'admiració mútua.

Representació de l'amor cortès. Les flors poden simbolitzar la virginitat i l'amor.

4.13. El Renaixement: 1300 al 1500 d.C.

En aquest període l'església s'aixeca en contra de l'amor cortès fins al punt que tocar o besar a una dona esdevé un pecat mortal. L'església exerceix un gran poder des de fa anys, per la qual cosa, la idea de que la dona físicament desitjable podia ser una bruixa és socialment acceptada. Tant gran és aquesta que es realitza la crema de bruixes al 1450, pràctica que es va dur a terme sobretot en l'Europa Central i en els Estats Units per part del poder jurídic civil i de l'església. Aquest fenomen es caracteritzava principalment per la persecució de dones boniques ja que les consideraven enviades del Dimoni per acabar amb la cristiandat, eren bruixes.

En aquest període el matrimoni es realitza per assegurar la prosperitat econòmica de les famílies. Les dones eren casades entre els 14 i els 16 anys amb la idea de procrear ràpidament.

A nivell artístic es produeix un canvi, es recuperen algunes idees de l'antiga Grècia, la qual cosa fa que les escultures representin el cos humà més fidelment i que la seva fisonomia deixi de ser una visió horrorosa i anticristiana.

Il·lustració de la crema de bruixes a mitjans del segle XV.

4.14. Època del puritanisme: 1500 al 1700 d.C.

El matrimoni es converteix en un contracte civil després de l'amor cortès i el canvi de mentalitat respecte a la figura humana que aporta el Renaixement. Es recupera la idea de l'amor. Sorgeix un moviment que no està en contra del sexe però que només justifica la seva pràctica si és dintre del matrimoni, el puritanisme, el qual eleva a un grau gairebé diví la virginitat i la puresa.

D'aquesta època neixen molts dels tabús que han condicionat el nostre coneixement del sexe fins a l'actualitat. S'atribuïen fets poc probables a pràctiques sexuals per tal de garantir que aquestes s'eradiquessin i es mantingues relacions sexuals amb la parella, per exemple, la creença de que la masturbació et privava de la visió.

Representació de la dona ideal. "A fair Puritan" Percy Moran

4.15. L'època de la raó: 1700 i 1800 d.C.

La visió respecte a la dona canvia, passa de ser un objecte únic i exclusiu de procreació a ser un complement per exposar. Es valora la bellesa femenina, la qual és objecte d'amors materialistes. Es torna a perdre la visió de l'amor romàntic i s'inicia una visió del mateix com un sentiment luxuriós i maliciós, només digne de les classes socials més superiors i intel·lectuals. Aquest tipus d'amor queda representat en obres com "Casanova" o "Don Juan". Aquest període es característic per l'ornamentació i el comportament artificial.

"Maria Lluïsa d'Orleans, reina d'Espanya" de J. García Hidalgo, exposada al Prado de Madrid, Espanya. Mostra l'ornamentació i el comportament artificial propis de la època.

4.16. Època Victoriana: 1800 a l 1900 d.C.

Es canvia la mentalitat i l'actitud, on abans hi predominava una figura atrevida, agosarada i un punt artificial en aquell moment hi predomina la figura de l'home tímid que prefereix establir una relació afectiva (no pas sexual ni materialista) amb una dona virginal. Hi ha dos corrents que es desenvolupen a l'hora: la força de la família i el valor conjugal i per una altra banda la proliferació descontrolada de la prostitució, la qual augmenta desmesuradament en un període curt de temps, durant el qual arriba la doble moral, la qual et permetia mantenir relacions amb altres dones. Això es justificava amb la idea que diferenciava la muller i la dona que et plaïa sexualment.

La dona és idealitzada fins al punt de que s'ha de mostrar innocent i pura en tots els aspectes. No tenien dret a gaudir del sexe si volien pertànyer a una classe social

mínimament acceptada, pel contrari, si gaudien del coit eren identificades amb les cortesanes o prostitutes.

En aquesta època els propis metges són els fundadors d'idees equivocades sobre el sexe per transmetre la por entre la població i aconseguir així fer del sexe una interacció única entre els matrimonis. Aquesta és, sens dubte, l'època on hi ha més repressió sexual.

Comparació entre les joves victorianes i les prostitutes, representaven dos mons completament diferents.

4.17. Caiguda de l'època victoriana i emancipació de la dona: 1850 al 1900 d.C.

Les dones comencen a lluitar pels seus poders econòmics i polítics. Lluita pel dret al divorci i per l'amor lliure. Sorgeixen diversos moviments feministes. De la ma d'activistes com Mary Wollstonecraft, filosofa i escriptora britànica, i de les seves obres es reivindica la idea de que les dones no són inferiors als homes, i anant en contra de la mentalitat de l'època, afirma que haurien de gaudir de certes llibertats i drets que fins al moment no els hi havia sigut permeses. Podem entendre quina era la lluita de Wollstonecraft només citant-la: *"No desitjo que les dones tinguin poder sobre els homes, sinó sobre elles mateixes."*

Gràcies a personatges com aquest, al 1833 s'aconsegueix per primera vegada que una universitat dels Estats Units accepti dones dins del seu programa educatiu.

Es té una visió tràgica i alhora romàntica de l'amor. L'amor en moltes ocasions és el motor de la vida però també la destrucció d'aquesta. Veiem aquesta idea sobre la perillositat dels sentiments en obres de Bécquer, per exemple.

“Dona nua a l’estudi” de Frank-Françoise Genes 1856-59 i “Dona nua” de Nadar 1860-61 exposats al museu Metropolitan de Nova York, USA. Mostra dels canvis amb les primeres aparicions de dones nues.

5. Revolució Sexual dels anys 60:

5.1. Context, el segle XX:

Aquest és el segle on la gent lluita pel seus drets, no només les dones, sinó la societat en general pretén aconseguir una situació més igualitària per tothom: que les dones puguin votar, el dret al divorci, el dret dels homosexuals a casar-se, etc...

Després de la Revolució sexual, l'amor esdevé el conjunt d'història romàntica, sexe i amistat. Amb aquest moviment progressista es recuperen actituds com la poligàmia, el gaudir de l'activitat sexual, el dret a l'orgasme, en definitiva, la sexualitat es torna a viure personalment, no com a societat conjunta en la qual tothom ha de tenir assumit que el sexe és dolent. Tant l'amor com el sexe són lliures.

Per abandonar aquesta mentalitat l'església ha hagut de perdre poder, ja no exerceix tanta pressió donat que la religió ha passat a un segon terme, tot i que no deixa de ser important per comunitats o societats concretes. Sumat a aquest fet tenim l'aparició de personatges com Freud que estudien el comportament humà i declaren que moltes de les nostres actituds venen condicionades per la manera de viure o no viure la nostra sexualitat.

Durant aquest segle a més, es crea la revista *Playboy* i personatges femenins com Marilyn Monroe esdevenen el centre d'atenció. La dona es converteix en un objecte d'admiració, el seu cos ja no s'amaga i no es considera pecat, poc a poc es va abandonant la mentalitat antiga i les dones poden començar a viure més lliurement el seu cos.

Cal destacar que tot aquest moviment revolucionari es desenvolupa només a Occident i a Amèrica del nord, a l'Àfrica i a Orient encara es tenen molt assentades les mentalitats més tradicionals.

Les activistes Annie Kenney i Christabel Pankhurt demanant el sufragi femení, 1908.

5.2. Definició:

Anomenem Revolució sexual tot el conjunt de canvis que es van donar en la interacció amb el sexe. Aquest canvi va produir tot un seguit d'efectes que van modificar directament a la situació d'aquell moment, obrint, educant i preparant a la població per a nous coneixements en un àmbit prohibit en molts aspectes: la sexualitat.

Aquest moviment es va produir als anys 60 i el podem descriure com un trencament gairebé absolut amb la visió tradicional que hi havia en la societat. Aquest caràcter tradicional i conservador estava present sobretot a l'hora de parlar sobre aquest aspecte que correspon a les necessitats físiques que es satisfan amb el sexe, ja que es considerava un tema conflictiu del qual no se'n podia parlar i que formava part de la intimitat exclusiva de cada matrimoni.

Ens referim a una època en la qual no estava permès el divorci, on les dones no tenien gairebé drets i on els homes tenien un paper molt definit dintre de la societat, per tant, per que es produís un canvi tan gran en la mentalitat de la gent van haver d'intervenir molts factors de diferents àmbits.

5.3. Antecedents:

La Revolució Sexual va començar en nombrosos àmbits de la societat en diferents anys, però en coincidir tots es va produir aquest canvi que tants efectes ha tingut posteriorment. Els avenços i/o canvis més importants van ser:

- **Innovació del preservatiu i aparició de les pastilles anticonceptives:** tot i que les parelles tenien les seves tècniques per evitar l'embaràs (marxa enrere, saltar, fer rentats amb vinagre o punxar l'interior de l'úter amb agulles) aquest no eren gens fiables per la qual cosa el desenvolupament de mètodes anticonceptius com el preservatiu i les pastilles permetia que el sexe no es practiqués única i exclusivament amb la idea de procrear, ja que tot i tenir els seus mètodes, aquets no eren fiables i en molts casos podia significar un embaràs. El sexe es va convertir en una interacció plaent amb l'objectiu de gaudir i experimentar.

Les pastilles van ser un invent del segle XX⁴ que van tenir un dificultós començament. Eren molt mal vistes i es prescrivien únicament per regular el cicle menstrual i a dones casades. Aquesta situació canvi a partir de l'any 68, on la píndola esdevé el símbol d'un canvi social: les dones escriuen cartes als diaris⁵, es mobilitzen per tal de trobar metges disposats a proveir a les joves solteres d'aquest nou mètode anticonceptiu. Per altra banda, els preservatius no van ser inventats, sinó que van

⁴ Al 1956 els doctors Gregory Pincus, Min Chuh Chang i John Rock, ginecòleg de Harvard (persuadits i finançats per les feministes Margaret Sanger y Katharine McCormick), realitzen els primers estudis amb 60 dones voluntàries. El mateix any, Pincus porta a terme el primer gran estudi amb 6,000 participants a Puerto Rico i Hait. Quatre anys més tard, al 1960 s'introdueix les primeres mostres al mercat, produïdes per la companyia Searle.

⁵ Al juliol de 1968 es van despertar molts moviments, sobretot estudiantils, per demanar la comercialització lliure de la pastilla. Sota el títol de "Llibertat per la píndola!" de la revista alemanya Konkret les dones escriuen milions de cartes per localitzar metges. Aquesta revista esdevé el punt de contacte.

ser millorats. Aquesta millora ve de la mà dels anglesos al segle XIX quan van canviar el material amb el que es produïa i el van substituir pel làtex indi. Això va permetre donar un gran pas en la seva efectivitat i la seva disponibilitat, es van començar a vendre a totes les farmàcies. El problema era que fins després de la Segona Guerra Mundial la seva venda estava prohibida en molts països.

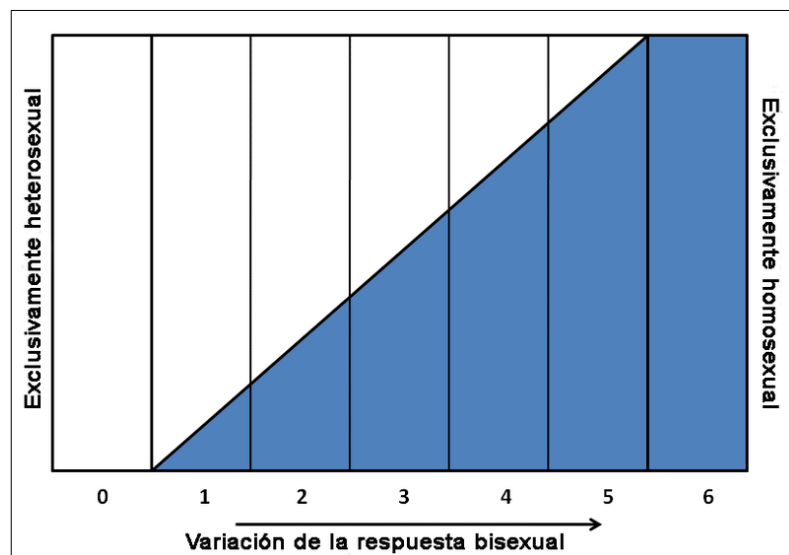
Moviment feminista i estudiantil a favor de la comercialització de la píndola al 1968.

- **La religió passa a un segon pla:** durant molts anys el paper de l'Església va ser fonamental. En molts països era l'encarregada de l'educació, és a dir, la majoria dels nens eren formats en escoles religioses, motiu pel qual només coneixien el que Déu determinava correcte. Això provocava que des de petits adquirissin idees incorrectes sobre la vida i en especial sobre el sexe. Idees com que al masturbar-te et quedaves sense visió eren el tipus de recursos que tenien a les escoles perquè els nens no reproduïssin aquesta pràctica, i que fins i tot no en parlessin. A mesura que l'església va perdent poder, també perd la possibilitat de condicionar el pensament des d'una curta edat, i per tant, els dubtes propis que van sorgint a mesura que creixem no es veien reprimits. En molts països s'instaura un model educatiu laic, això vol dir que s'abandona la teoria del creacionisme diví i es comença a parlar de l'evolució i la reproducció, en altres paraules, es comença a donar una lleugera educació sexual als joves al parlar del sistema reproductor, de la reproducció humana, etc.
- **Influència de pensadors:** gràcies a experts com Sigmund Freud, el seu deixeble Wilhem Reich i Alfred Kinsey que van tractar i desenvolupar la psicoanàlisi des de l'àmbit del comportament i la sexualitat es van poder abandonar aquells pensaments tan tradicionals infundats per la religió que no permetien el creixement sexual fins al matrimoni. Aquest pensadors van acabar amb la idea de que el sexe era un aspecte "brut" dels humans. Amb les seves teories van demostrar que el sexe i l'experimentació d'aquest era fonamental per al desenvolupament de les persones i en cas de no poder gaudir-lo a mesura que

anem creixent (si no podem satisfer les nostres necessitats sexuals) ens crearia més problemes personals que en cas de que investiguem la nostra pròpia sexualitat, al contrari del que es pensava. Mentre que Freud va profunditzar en la idea de que la sexualitat es bàsica per al creixement personal i que ens condiciona en tots els àmbits, Reich va treballar en l'àmbit de la repressió sexual i Kinsey va investigar sobre el comportament sexual. Gràcies a ell (i al treball posterior del seus companys després de la seva mort) es va retirar l'homosexualitat de la llista de malalties mentals de l'*American Psychiatric Association*, ja que amb el seu estudi i la seva Escala Kinsey, va demostrar que en major o menor mesura tothom pot tenir un comportament homosexual al llarg de la seva vida.

"Els mascles no representen dues poblacions separades d'homosexuals i heterosexuals. Com igualment el món no està dividit entre ovelles i cabres. És doncs fonamental per a la taxonomia el fet que la Natura rarament es descriu amb grups marcadament separats... El món natural és continu en tots i cadascun dels seus aspectes.

*Amb el remarcament de la gradació existent entre els historials homosexual i heterosexual exclusius, ha semblat apropiat el desenvolupament d'una classificació que es basi en la quantitat d'experiències homosexuals i heterosexuals de cada historial... Cada individu seria assignat a una posició dintre d'aquesta escala, per a cada període de la seva vida... Una escala amb set punts assenyalava fidedignament les múltiples gradacions que de fet existeixen." (KINSEY, Alfred Charles, W. B. Pomery, C. E. Martin (1998 [reimpresió de l'original del 1948]); *Sexual Behaviour in the Human Male* (Comportament sexual de l'home). Indiana University Press. ISBN 0253334128.)*

Taula Kinsey, emprada en els seus estudis. En l'Informe Kinsey es va demostrar que un 11.6% dels homes experimenta un grau 3 entre els 20 i 35, mentre que les dones solteres van representar el 7%

- **La dona en el món de l'espectacle:** esdevenen molt populars els teatres de varietats on les principals protagonistes són les dones, on actuen jugant, potenciant i comercialitzant amb l'erotisme. Fan burles a la societat o humor negre mentre exhibeixen el seu cos, provoquen al món i representen la desmesura i la bellesa més salvatge, aquella contrària a la puresa. Apareix una nova revolució, la dona ensenya el seu cos i en treu profit d'això. Va més enllà de la prostitució, sempre present al llarg de la història, ja que la dona esdevé el centre de moltes passions. Es desenvolupen nous models de bellesa, es valora l'exuberància. Actrius com Brigitte Bardot (molt coneguda per la seva aparició en biquini al festival de cinema de Cannes, epicentre del moviment pro-biquini) o Marilyn Monroe van formar part de la primera generació de dones que van crear polèmica per ensenyar més del que estava permès.

Brigitte Bardot i Marilyn Monroe en banyador, imatges polèmiques que les van convertir en mites de l'erotisme.

Elles, però, quedaven massa allunyades de la realitat, pertanyien al món del cinema. La manera d'apropar aquesta nova identitat més sensual i provocativa de la dona al món real era a través de els teatres de varietats, on les dones feien espectacles com *stipteases* o balls àrabs. Va sorgir el burlesc americà (present des de l'època victoriana) i el neoburlesc, números durant els quals les dones jugaven amb objectes i amb el seu entorn, fent una funció d'humor negre o crítica a la societat sempre amb aquest caràcter eròtic que l'envoltava.

Neo-burlesc, aquest tipus d'espectacle va arribar fins i tot al Japó, mostra de la seva gran popularitat.

- **Negació d'alguns tabús:** amb el canvi que es va produir en el sistema educatiu, els avenços científics, les teories d'experts i una mica més de coneixement general es van poder eliminar molts dels tabús que hi havia respecte al propi cos i respecte al sexe. Gràcies a això els coneixements de la població van esdevenir més acurats i creences amb fonaments religiosos que condicionaven a la població es van veure eliminats. Parlem d'idees equivocades respecte a la masturbació, a les primeres relacions sexuals o la menstruació, per exemple la idea de que la masturbació masculina feia que creixés pel a les mans dels nois que la practicaven.

5.4. Conseqüències:

La Revolució Sexual va tenir molts efectes, tant positius com negatius, sobre la societat i la mentalitat de l'època. És fàcil analitzar els efectes positius ja que encara perduren, és a dir, aquells canvis pels que van lluitar estan presents en els nostre dia a dia tot i que encara queda molt camí per recorre. Tot i així, es van aconseguir moltes millores respecte a la situació que hi havia en aquell moment ja que avui en dia les dones podem anar a la universitat, podem treballar i no tenir fills si no volem, podem vestir com volguem, la gent es lliure per divorciar-se i poc a poc la homosexualitat adquireix un caire de normalitat.

Primer matrimoni homosexual sota la legalitat, els Països Baixos van ser els primers en permetre la unió entre persones del mateix sexe. Aquest es va produïra Holanda el dia 1 d'abril de 2001.

En l'actualitat mantenir relacions sexuals sense estar casat no es un problema, més aviat al contrari, es considera totalment normal experimentar sexualment sense estar units al matrimoni. Aquesta idea prové de la Revolució Sexual, que defensava una llibertat sexual per a tothom. Volien que la gent gaudís lliurement del sexe sense haver d'estar lligat a una persona per tota la vida. Aquesta llibertat que tenim a l'hora de canviar de parella, de manetnir relacions esporàdiques i de gaudir del nostre cos comporten tot un seguit d'efectes que es van començar a experimentar des del primer moment.

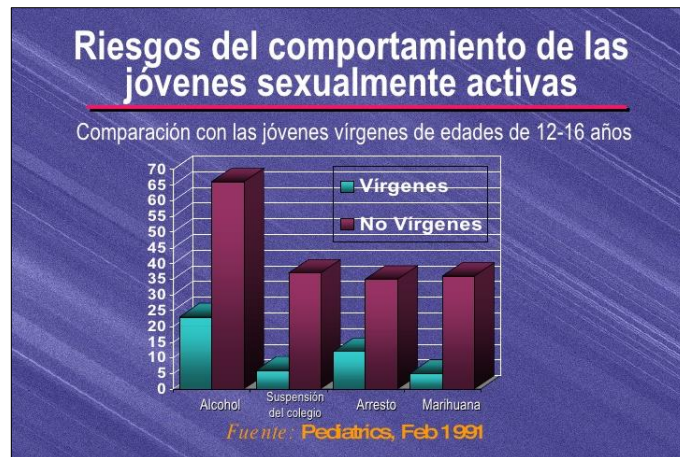
Per altra banda, les conseqüències negatives també van ser nombroses i també les veiem encara en el nostre dia a dia. Aquestes conseqüències negatives poden estar tan integrades en nosaltres que no arribem a pensar que provenen d'un moviment com la Revolució Sexual, algunes d'aquestes conseqüències són:

1. **Problemes socials i personals lligats al sexe extramatrimonial:** al llarg de la nostra vida podem canviar de parella varies vegades o també podem mantenir relacions esporàdiques. Això ens pot arribar a afectar tant sentimental i pot fer sentir-nos mentalment. Segons Thomas Lickona en el seu llibre "The neglected heart" publicat al 1994 els efectes més comuns derivats d'aquesta inestabilitat són els següents:

- Culpa, vergonya i autorecriminacions.
- Por al compromís o a tornar a comprometre's.
- Problemes sentimentals.
- Retard en el desenvolupament personal.

Aquesta últim és una de les conseqüències més negatives. L'amor i/o el sexe actuen com a distracció, quan ens sentim atrets per a algú altre el nostre cos ens convida a pensar en aquella persona constantment, és un tret característic de l' enamorament. Quan les coses van bé amb aquesta persona ens sentim feliços i tots ens convida a gaudir de la vida, per el contrari, quan les coses van malament és quan ens tanquem en nosaltres mateixos a causa del patiment que ens produeix i és això el que no ens permet desenvolupar-nos. Quan una persona pateix es reclou en sí mateixa (per norma general) i això ens manté aïllats de l'entorn i fa que seguim estant en contacte amb aquells records i pensaments que ens fan mal, per la qual cosa, això es converteix en un cercle del qual és difícil sortir ja que parlem de sentiments, i aquests són sempre impossibles de controlar.

2. **Riscos en el comportament:** segons un estudi pediàtric realitzat al 1991 els joves que tenen relacions sexuals acostumen a estar més involucrats en aspectes problematics del comportament que els joves que mantenen la seva virginitat. Quan parlem d'aspectes problematics del comportament ens referim a problemes amb les drogues, l'alcohol i les autoritats.

Registre de les dades de l'estudi pediàtric del 1991 sobre els riscos en el comportament de les joves sexualment actives.

<http://www.slideshare.net/jegonzal/08-las-consecuencias-de-la-revolucion-sexual>

3. Augment dels embarassos juvenils i de l'impacte sobre les mares adolescents:

mantenir relacions sexuals sempre comporta riscos, parlem de malalties de transmissió sexual o embarassos. Si les relacions sexuals es comencen a practicar amb menys edat, més probabilitats hi ha de patir una d'aquestes conseqüències. El nombre d'embarassos adolescents ha anat augmentant a mesura que avançaven els anys, i no només això, sinó que l'edat en que es donen aquest embarassos cada vegada és més baixa. Quan parlem d'embarassos adolescents no ens referim a aquells que es donen per temes culturals, com pot ser en països on la cultura i les costums troben correcte i normal ser mare adolescent. Ens referim a embarassos que es donen accidentalment, que no estaven planejats i que tot i disposar de la informació i de mètodes anticonceptius s'han produït. En el cas de quedar-se embarassada una adolescent pot decidir tres coses: abortar (una sortida molt limitada per la legalitat en molts països⁶), donar el nadó en adopció o criar-lo. Cadascuna d'aquestes decisions comportarà tot un seguit d'efectes sobre la mare, sigui adolescent o no, però la manera d'afrontar-los serà diferent, ja que essent adolescent els recursos són menys nombrosos. En cas de decidir criar-lo la jove patirà uns certs impactes en la seva vida, com poden ser:

- No acabarà els estudis, més de la meitat abandonen la seva formació acadèmica.
- Patirà més dificultats en el moment de trobar una parella estable en un futur.
- Tindrà una major probabilitat de divorciar-se.
- Tindrà una major probabilitat de viure amb pocs recursos o en la pobresa.

⁶ Espanya, per exemple, és un país on el dret a l'avortament no sempre ha estat present. Era il·legal fins que Catalunya el va permetre durant la segona República però amb el franquisme es va tornar a la penalització. El 5 de juliol de 1985 es va reformar la llei per que permetis la interrupció de l'embaràs en cas de malformacions del fetus, violació o riscos per a la mare. Va esdevenir legal el 5 de juliol de 2010 però amb l'arribada de Mariano Rajoy del Partit Popular al poder es van plantejar les noves reformacions de la llei per prohibir l'avortament de nou.

- Tindrà una major probabilitat de tenir un altre fill durant la joventut.

Aquestes conseqüències són consecutives, és a dir, al tenir lloc una hi ha moltes probabilitats que tingui lloc una altra, per exemple: si no acaben els estudis tindran més dificultats per trobar una feina ben remunerada ja que el mercat laboral al que podrà accedir estarà més limitat. Si no aconseguen una feina o una feina ben pagada augmentaran les seves probabilitats de viure en la pobresa, i per tant disminuiran els seus recursos. Per això és important utilitzar protecció, ja que la maternitat hauria de ser voluntària, per poder gaudir-la, no pas obligada com en aquests casos.

4. **Problemes de salut, augment de les malalties sexuals:** amb la llibertat sexual que es va experimentar amb la Revolució Sexual una persona podia mantenir relacions obertament. No havia d'estar casat per tenir sexe, és més, no havia de tenir una parella fixa.

Anar canviant de company sexual sovintment va tenir un efecte molt negatiu i perjudicial: van augmentar el nombre de malalties sexuals i el nombre de persones que les patien. Al 1950 hi havia registrades dues malalties de transmissió sexual mentre que al 1990 el nombre de malalties superaven les 25 i la majoria d'aquestes són incurables i en alguns casos mortals.

Malalties 1950	Malalties 1990
Sífilis Gonorrea	Sífilis Gonorrea Clamídies Granuloma veneri VPH VHI/SIDA Herpes genital Hepatitis A i B Tricomoniasis Candidiasis genital Infecció no gonocòccia

Quadre comparatiu de les malalties de transmissió sexual registrades i amb tractament del 1950 amb algunes malalties del 1990

6. El sexe en l'actualitat

Des de que la Revolució Sexual va germinar a occident podem dir que a l'actualitat podem gaudir de molts dels seus fruits. La majoria de propòsits que tenien al S.XX s'han anat complint: les dones podem votar, poc a poc es va abolint a molts països la llei que no permet el matrimoni homosexual, tenim dret a divorciar-nos i casar-nos quantes vegades vulguem, etc.

Podem dir que actualment, al món occidental, vivim en un moment de plenitud sexual gairebé absoluta. Es difícil retornar als moments on la gent pensava com a l'antiga Grècia per exemple, ja que la repressió ha estat present i ha condicionat el pensament durant molts anys, però tot i així avui en dia podem dir que som lliures, tant homes com dones (encara es conserven certes diferències) de gaudir del nostre cos, del nostre sexe i de prendre les nostres pròpies decisions.

El sexe no només es un aspecte humà acceptat, sinó que forma part de la nostra vida diària. El trobem a internet, a la radio, la televisió, en podem parlar amb qui vulguem, trobem informació fàcilment... Podem fins i tot assegurar que està explotat ja que se n'abusa massa en els medis: diàriament ens fan receptors, i per tant, assimilem un gran nombre d'informacions amb connotacions sexuals. Per altra banda, el consum de sexe es cada vegada major (augment de la prostitució, la pornografia, etc.), la qual cosa corrobora la idea sobre la seva massificació, i com a conseqüència gairebé inevitable, la seva explotació.

Després de tants segles de repressió actualment es viu en un moment de caos, on tothom vol reivindicar la seva sexualitat, tothom vol gaudir del sexe, tothom vol estar informat i parlar-ne del tema. Des de ben petits coneixem la figura del sexe, ja que la trobem a tot arreu, però a mesura que anem creixent, li anem donant significat mentre experimentem en aquest àmbit.

Pensaments lligats a la religió s'han abandonat, idees com la virginitat i la puresa han passat a ser elecció pròpia i no pas imposada. Les repressions, els càstigs, les penes de mort i les execucions per anar al llit amb qui vols s'han acabat, és més, tenim al nostre abast tota la informació que necessitem, tots els mètodes anticonceptius que vulguem, i és que avui en dia el sexe està considerat com una pràctica humana més, la qual no s'ha de negar, simplement s'ha de procurar que es realitzi amb responsabilitat, ja que com tot en la vida, pot arribar a comportar certs riscos.

De nou, és necessari remarcar que ens referim a la situació que nosaltres vivim. En dir "nosaltres" ens referim als països del món occidental, que a base de reivindicacions i lluites hem aconseguit deixar enrere les limitacions que podien suposar les mentalitats més tradicionals, la qual cosa ens ha beneficiat a l'hora de construir una societat, de nou, més permissiva i actual als nostres temps.

Desgraciadament aquesta situació no la trobem estesa per tot el món, més aviat al contrari, encara hi ha llocs al món on la societat crea una gran diferència entre el sexe femení i el masculí. Aquest tipus de diferenciacions les trobem en molts altres aspectes de la societat

(diferències per races, per nivell econòmic i adquisitiu, per lloc de procedència, etc.) però en aquest cas en centrarem en les diferències que es creen pel gènere.

Encara avui en dia es mantenen pràctiques tan cruels com les que veiem durant l'Edat Mitjana a països pocs desenvolupats o en vies de desenvolupament, els quals acostumen a correspondre's amb els d'Orient i Àfrica. Pràctiques com l'ablació (extirpació del clítoris, òrgan que proporciona plaer, a les noies per tal que el sexe no es practiqui per gaudir sinó per procrear), la lapidació (llançament de pedres al acusat fins a la mort) o el suti (quan un home mor la seva dona ha de ser incinerada viva en la pira funerària del marit) encara són vigents avui en dia en països com la Índia, Iraq, Palestina, Iran, Indonèsia, Kenya, Tanzània, Moçambic, Etiòpia, Uganda i nombrosos països més.

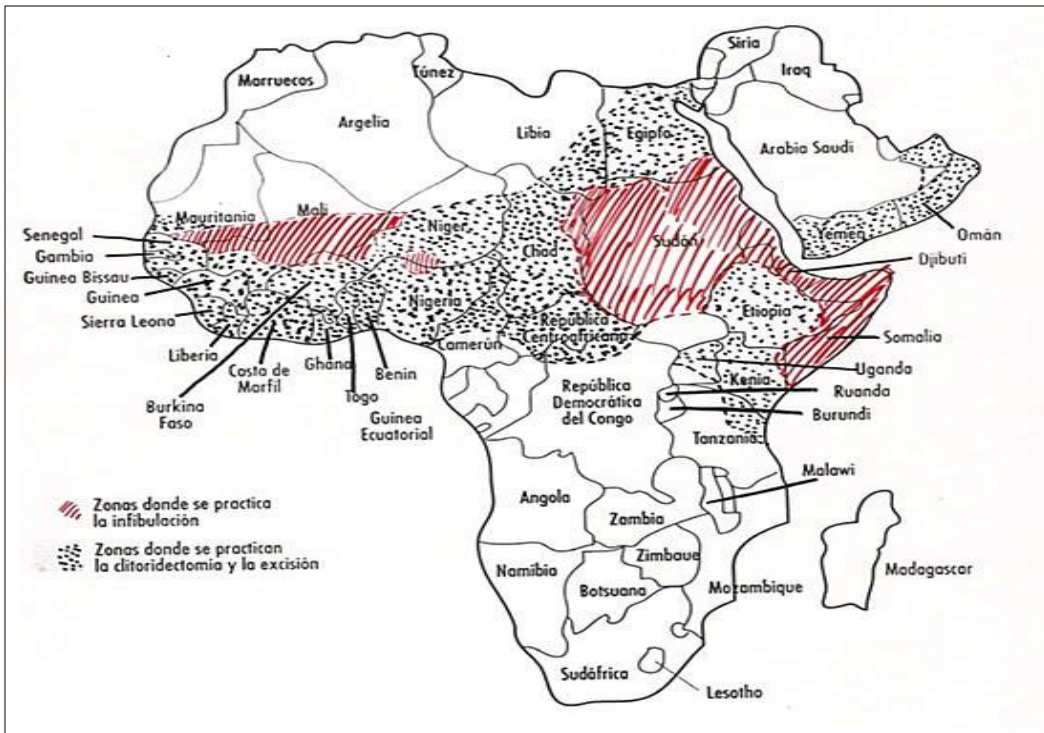
Ablació femenina, utensilis emprats per la intervenció.

Tot i que algunes d'aquestes pràctiques (com l'ablació femenina, que amenaça a 30 milions de nenes en el món) han estat prohibides, en moltes ocasions se segueixen practicant al marge de la llei, com passa en països africans, on és molt difícil controlar les activitats de les tribus, i per tant, no es pot assegurar un compliment de la llei. Tampoc es pot tenir un registre o unes dades representatives de la situació que mostrin a quines zones hi ha més perill. Per altra banda, les migracions han fet que aquests càstigs o "costums" s'hagin traslladat dels països d'origen als països receptors, com poden ser els d'Europa, per tant veiem que al contrari del que hauria de ser, en alguns casos, s'estan expandint en comptes d'esser eradicats.

Tabla 1.
Estimación actual de la prevalencia de mutilaciones sexuales femeninas (adaptado de «Les mutilations sexuelles féminines», de la OMS)

Pais	Población femenina*	Prevalencia**
Benín	2.730.000	50
Burkina Faso	5.224.000	70
Camerún	6.684.000	20
Costa de Marfil	7.089.000	43
Djibuti	254.000	98
Egipto	28.769.000	97
Eritrea	1.777.000	90
Etiopía	29.087.000	85
Gambia	496.000	80
Gana	8.784.000	30
Guinea	545.000	50
Kenia	13.935.000	50
Liberia	1.504.000	60
Mali	5.485.000	94
Mauritania	1.181.000	25
Niger	4.606.000	20
Nigeria	64.003.000	40
Uganda	10.261.000	5
República Centroafricana	1.767.000	43
República Democrática del Congo	22.158.000	5
Tanzania	22.158.000	10
Senegal	4.190.000	20
Sierra Leona	2.408.000	90
Somalia	5.137.000	98
Sudán	14.400.000	89
Chad	3.220.000	60
Togo	2.089.000	50
Total		

*-«Les femmes dans le monde-». New York: Naciones Unidas, 1995; **prevalencia estimada en porcentaje.

Dades numèriques i territorials de l'ablació femenina (en totes les seves variants)

Aquest tipus de pràctiques no només posen en perill la vida de la noia a la qual se li realitza la intervenció, ja que pot morir per infeccions causades per les condicions en que es realitzen les mutilacions, sinó que també posen en perill tot l'esforç que hem realitzat les dones al llarg de la història per aconseguir una situació més o menys igual per a totes les persones independentment del seu sexe.

Encara està present avui en dia la mentalitat de que les dones són inferiors als homes. Fets com les violacions, els abusos, la violència de gènere i moltes altres formes de menysprear la dona presents arreu del món demostren que encara queda una llarga lluita per davant. Mentre que en alguns països lluitem pel dret a l'avortament lliure, en d'altres han de lluitar per poder ensenyar el seu cos i no anar completament cobertes de roba. La situació de les dones és molt desigual al món però cada vegada veiem més intents d'aixecaments per part de les d'aquestes, sobretot per part de les nascudes en països amb situacions desfavorables per a elles, anant en contra d'aquestes ideologies injustes i lluitant per que es reconegui el dret a ser dona i a ser lliure.

Campanya catalana pro avortament davant les polítiques del PSOE, novembre 2012.

En l'actualitat el sexe està a l'abast de tothom. En major o menor mesura tothom pot accedir fàcilment al món del sexe ja que aquest està present en els medis de comunicació, en les conversacions, en els llibres, en nosaltres mateixos.

Aquesta accessibilitat fa que es converteixi en un objecte d'explotació, el sexe ven i per aquest mateix motiu s'utilitza fins al punt d'abusar-ne. Per entendre fins a quin punt se'n fa ús analitzarem diferents elements dels que ens envolten:

- **Televisió** : les generacions actuals veiem la televisió entre 16 i 17 hores a la setmana. De tota la informació que rebem a través de la televisió 38 tenen referència sexual al dia, per tant, s'emeten unes 14.000 referències sexuals (pel cap baix) al llarg de l'any i només per la televisió.
- **Internet**: els joves passem una mitja de 3 hores al dia fent ús d'Internet. Internet és un recurs molt útil en molts aspectes ja que ens permet accedir a molta informació, però també ens permet accedir a pàgines web pornogràfiques. Hi ha uns 300.000 portals per a adults registrats i això facilita a que més del 90% dels adolescents consumeixin o hagin consumit pornografia.
- **Música**: El 42% dels CD's de música més venuts tenen un alt contingut sexual en les lletres i/o en el format en que es presenten (videoclips, concerts, portades del CD, etc). Però no només això, el 25% dels programes de radio per a joves registren alts nivells de referències sexuals.

- **Publicitat:** a l'any es gasten més de 182.000 milions de dòlars en campanyes publicitàries que no guarden cap consideració cap als joves. Venen a través del sexe i d'ideals de bellesa que poden condicionar a les generacions que creixen amb aquests i que poden produir greus conseqüències.

Analitzant aquestes dades veiem que el sexe des de ben petits està integrat en el nostre dia a dia i això provoca que se'n sàpiga molt més i abans sobre el tema i alhora això provoca que els joves entrin en contacte amb aquest món amb més promiscuïtat, és a dir : que el sexe estigui tan present provoca que les relacions sexuals es comencin a practicar abans.

Això té efectes negatius. El sexe presenta els seus perills si no es practica amb responsabilitat i precaució. Ens referim a embarassos i malalties de transmissió sexual principalment però, tot i que ho pensem poques vegades, també té altres riscos com les depressions o les decepcions amoroses, les quals poden perjudicar-nos greument.

Tot i tenir aquest efectes negatius el sexe ens aporta molts beneficis i es gràcies a això que es troba en un estat d'acceptació (s'ha arribat a aquesta posició una mica inconscientment, però si no tingués beneficis no ho permetríem). El fet de conèixer i tenir més informació sobre el tema ens permet entendre'l i descartar moltes de les creences errònies que hi havia en el passat, per aquest fet està tan present en les nostres vides. Trobar informació es molt fàcil, rebem educació sexual a l'escola (o hauríem), ho podem parlar obertament amb els amics o les amigues... aquesta accessibilitat accelera la seva practica i això es veu reflectit en molts aspectes. La maduració dels joves arriba abans, es deixa abans de jugar amb joguines, es comença abans a interessar-se pel sexe oposat, a sortir de festa, etc... Hi ha una idea molt extensa i compartida pels adults (els pares, germans grans o avis) i es que actualment intentem fer-nos grans abans, volem ser adults i créixer de pressa per això prenem moltes actituds que ens fan semblar majors del que som. La manera de vestir, d'interaccionar amb els amics, com ens comportem.... coses tan bàsiques com la manera de vestir poden portar-nos inconscientment a despertar desig sexual i interès i actualment (només cal anar a un institut per ser-ne conscient) és fàcil que aquest interès es desperti abans ja que és menys comú conservar la imatge d'innocència en el moment en que entrem en la pre-adolescència.

Avui en dia els joves gaudim de molta més llibertat a l'hora de gaudir de la nostra vida social. Això ho podem veure clarament en pensar en discoteques dirigides per al jovent. Si els pares no deixessin als fills anar a aquests tipus de locals, no hi hauria demanda i per tant no en trobaríem (com passava fa uns anys), però és més aviat al contrari: cada vegada hi ha més llocs d'aquestes característiques i cada vegada es dirigeixen a un públic més jove (discoteques de tardes a partir de 14 anys, discoteques per 16 anys, etc..). Entrar en contacte amb aquest aspecte està relacionat, vulguem o no, amb altres pràctiques com el consum de tabac o alcohol, el qual es veu iniciat a la edat dels 13 anys en l'actualitat. El fet de consumir alcohol té un risc afegit a més dels efectes negatius dels que consta, i es que aquells joves que consumeixen alcohol tenen 6 vegades més risc de practicar sexe.

Més del 50% dels joves consumeixen alcohol. Aquesta droga doblega la teva voluntat fins al punt d'anular la teva voluntat, es per això que augmenten les possibilitats de tenir sexe i els riscos de no fer-ho responsablement.

En aquest tema podem parlar d'un cercle viciós, fàcilment representable:

Informació → Acceptació → Coneixement → Atracció per experimentar → Maduració →
Creixement accelerat dels joves → Experimentació → Contacte amb el món del sexe.

El sexe desperta molts efectes en nosaltres mateixos i és per això que ens agrada, que el practiquem i el gaudim. Avui en dia és fàcil trobar una parella sexual per poder seguir experimentant. Aquesta facilitat pot fer que el sexe es converteixi en una addicció. Agradar, aconseguir mantenir moltes relacions, voler explicar les experiències... es pot convertir en una obsessió i finalment en una malaltia. Cada vegada és més fàcil trobar a gent que té aquest tipus de malaltia coneguda amb el nom de nimfomania o hipersexualitat. Les persones que la pateixen no poden saciar el seu apetit sexual i això les porta a voler experimentar més i més, fins al punt de condicionar la seva vida totalment.

Les persones amb una hipersexualitat desenvolupada es veuen arrossegades per una voluntat incontrolable de satisfer el seu instint sexual el qual al ser insaciable els pot provocar depressions, ansietat, estrès i soledat al no aconseguir el que es proposen. Aquestes persones necessiten ajuda per entendre que el sexe no ha de ser una obsessió sinó una activitat natural de la qual gaudir amb límits, els quals el marques tu però sense arribar al punt de veure't totalment condicionat.

No tot és tan extremista, no cal patir una malaltia com la nimfomania per sentir-nos altament atrets pel sexe. El sexe pot ser objecte d'interès per a tothom i es que provoca en nosaltres tantes coses que ens pot costar molt resistir-nos, per això les infidelitats estan molt presents. Aquestes, però, no són res nou, han estat presents al llarg de tota la història. Les dades actuals diuen que més d'un terç de la població espanyola adulta ha sigut infidel alguna vegada: el 50% dels homes i el 40% de les dones han enganyat en algun moment a la seva

parella. Pot ser per motius com aquest pels que més del 50% dels matrimonis acaba en divorci⁷.

Per un altre costat, totalment contrari al sentiment de dolor que se'ns crea davant de les infidelitats, avui en dia l'exclusivitat no es contempla com un pilar necessari en les relacions amoroses. En altres paraules, la monogàmia (el fet de tenir només una parella) s'està començant a posar en dubte poc a poc. Aquesta ha estat present i obligada durant molts anys (si recordem l'evolució històrica vam veure que amb l'arribada de les religions tot tipus de relacions fora del matrimoni eren castigades) i per això pot sobtar, però existeixen dades reals que mostren que entre un 5% i un 8% de les parelles es declaren *relacions obertes*⁸.

Això que anomenem relacions obertes consisteix en una petita modificació pel que fa a l'exclusivitat de la parella, estimar algú no s'ha de veure condicionat per mantenir relacions sexuals amb terceres persones. Aquestes parelles s'han de basar en el respecte i la confiança i només es poden dur a terme quan les dues persones estan segures d'elles mateixes. Que hi hagi terceres persones no vol dir que no hi hagin normes, tot el contrari, cada parella ha d'arribar a diferents acords que garanteixin el ben estar de les dues parts. Aquesta pràctica es va acceptant poc a poc, tot i que hi ha diverses formes de poligàmia. La més comú es aquella que permet la pràctica sexual amb altres persones, però que no intervien sentimentalment. Hi ha d'altres formes més complexes, com quan aquelles terceres persones esdevenen part de la parella, és a dir, una persona té dues parelles i totes dues en són conscients. Aquest cercle pot anar augmentant quan cada una de les parelles incorpora un nou membre. Així es com es creen les famílies poligàmiques, les quals sobten molt i estan controlades per la llei (fora de la religió islàmica esta prohibit estar casat amb més d'una persona alhora). Una de les famílies poligàmiques més polèmica és la del nord-americà Tom Green. La seva família esta formada per sis dones, amb les quals s'ha anat casant i divorçant per poder casar-se amb la següent, i de vint fills. Aquest home va portar la polèmica pel fet de practicar la poligàmia dintre de Utah, un estat totalment religiós que hi està en contra. Tom va ser empresonat pel fet de casar-se amb les seves esposes quan algunes d'aquestes encara eren menors. No se'l va aconseguir empresonar pel fet de tenir una família poligàmica tot i que es va intentar pel caràcter conservador de Utah. Aquest cas va ser tan impactant que es va portar al món de la televisió, fent un documental sobre la vida de la família Green.

⁷ Totes les dades numèriques estan extretes (i més tard contrastades) del següent article: CHAPARRO, Carme. "¿Gine-qué?". Revista *Yodona* del diari *El Mundo*. Nº 449 (07.13.2018) p. 33

⁸ Dades emeses pel doctor José Díaz Morda, psiquiatre i president de l'Associació Espanyola de Sexologia Clínica.

Foto de la família Green amb les sis esposes i els vint fills.

Parlant de la poligàmia, on es dona per fet que tens la teva parella sentimental però mantens relacions amb persones externes, hem de parlar també del efecte que suposa el no tenir una parella fixa. Ara per ara es molt fàcil trobar una persona amb qui mantenir relacions i pel ritme de vida que portem (estrès, moltes hores de treball, implicació laboral, etc...) els experts afirmen que costa més trobar parella estable. Això encara potencia més l'aparició de parelles esporàdiques.

La dificultat per trobar l'amor no implica l'abstinència sexual, a diferència de fa uns anys, el sexe no està lligat a l'amor ni molt menys al matrimoni, per tant, al llarg de la nostra vida tenim més d'una parella sexual. Això ens pot aportar beneficis , com pot ser el fet d'experimentar amb diferents persones que t'aporten diferents coses, però també té riscos, i és que el mantenir relacions esporàdiques i amb més d'una persona et fa més vulnerable a patir malalties sexuals o embarassos, és per això que el fet d'anar al metge i al ginecòleg és molt important.

Tot i la importància capital de portar un control a nivell sanitari les dones (sobretot les joves) semblen no captar-ne la importància. A nivell estadístic 17 de cada 100 espanyoles no han anat mai al ginecòleg, i el cas es més greu en fixar-nos en les joves, ja que un 28% de les noies de la vintena d'anys no hi van, és a dir, 1 de 4 noies menors de trenta anys no han anat mai a fer-se una revisió al ginecòleg per comprovar que no hi hagi cap anomalia.

El motiu amb el que es justifiquen es la vergonya. Pot semblar contradictori en un moment en el que el sexe està tan acceptat que apareixen imatges compromeses en horari infantil, i encara ens fa vergonya anar al metge a que ens revisin les nostres zones íntimes. I és que per molt acceptat i per molt que gaudim del sexe en aquets temps, hem passat un llarg període de repressió cap al cos, cap a la ment i cap a la naturalesa humana. Per coses com aquestes ens pot resultar difícil parlar de sexe amb els pares, parlar del que ens agrada i del que no amb llibertat, d'ensenyar el nostre cos, etc...

Davant d'aquestes restes de "culpabilitat" que van lligades al del sexe i a la sexualitat s'estan intentant recuperar caràcters tradicionals. Els experts asseguren que ens trobem en un moment de xoc entre dos tipus de mentalitats: la moderna i progressista contra la tradicional i conservadora.

La primera la veiem en gairebé tot el seu esplendor, mentre que per ser-ne conscient de la segona hem de mirar més profundament, ja que potser a primer cop d'ull no tothom es capaç de veure-ho. És difícil veure en quins aspectes s'està retornant a prendre els valors més tradicionals. Aquest poden estar presents en cada individu, però és quan un conjunt els defensa quan ens arriba a la població, és el cas de partits polítics com pot ser el Partit Popular, que amb el seu caràcter conservador pretén reprendre pràctiques com l'avortament que limita els drets de la dona, ja que la obliga a seguir amb un embaràs no desitjat. Es parla de la voluntat de Déu, del que és natural i dels valors i la qualitat de persona però el que fa realment és condemnar a una dona a tenir un fill del qual no se'n pot fer càrrec.

Amb idees com les que defensen aquests tipus de partits el xoc entre aquestes dues mentalitats es veu més representat i davant de les propostes i la ment tancada dels conservadors, aquells que anomenem progressistes (pel fet de voler anar evolucionant en el temps amb la idea bàsica de gaudir dels drets i de la llibertat) és mostren més en contra d'aquest moviments, com en el cas de la reforma de la llei d'avortament, on diversos grups activistes (feministes o no) s'han pronunciat i han intentat prendre mesures⁹.

Fotos de la manifestació del 20 de gener de 2013 en contra de la reforma de la llei d'avortament del Partit Popular

El problema que ve donat de la mà de propostes com aquesta es que ens fa donar passes enrere, no només contemplant la llei de l'avortament, sinó mirant tot el que una mentalitat conservadora proposa. Després d'anys i anys lluitat es vol recuperar un moviment tradicionalista que ens privaria de moltes de les coses que hem aconseguit, potser no inicialment però a la llarga aquestes idees que es basen en la religió anirien guanyant territori i ens farien anar fins a la situació de fa 60 o 70 anys.

Avui en dia encara em de lluitar per aconseguir moltes coses i el fet de que es vulgui abandonar aquesta lluita per reprendre lleis, idees, programes i nombroses propostes més que ens farien desmerèixer els esforços de tothom que va lluitar pels nostres drets pot arribar a sobtar enormement.

⁹ El PP finalment va aconseguir fer de l'avortament un procés il·legal. Actualment a Espanya va totalment en contra de la llei interrompre un embaràs, aquest només es podrà realitzar en cas de violació o risc per a la mare o el fetus. Aquesta llei és la més restrictiva de tota la democràcia, és comparable a la llei del 1985.

No només hem de lluitar per evitar donar passes enrere, sinó que encara avui hem de lluitar per aconseguir abandonar moltes de les idees de les que encara no hem aconseguit alliberar-nos. Una d'aquestes idees podria ser la següent:

■ sexe

m

4 1 Conjunt d'individus de l'un o de l'altre **sexe**. *S'admeten socis d'ambdós sexes.*

2 el bell **sexe**(o el **sexe** dèbil) Les dones.

1 BIOL , GEN i DR Conjunt de modalitats bioquímiques, fisiològiques i orgàniques que polaritzen els individus d'una mateixa espècie en mascles i femelles, de manera que entre ells esdevé possible, pels adequats processos de conjugació o fecundació, una periòdica modificació de la informació genètica.

+

Definició de "sexe" en la Enciclopèdia Catalana.

Durant molts anys les dones hem estat considerades més dèbils que els homes, els quals eren vistos com éssers superiors a les dones. Aquesta idea encara està present, no només en les definicions d'enciclopèdies o diccionaris, també en el dia a dia de les dones. Encara avui hem de lluitar per aconseguir tenir una posició d'igualtat respecte als homes. Hem recorregut molt de camí fins ara, podem decidir si som o no som mares, podem estudiar i treballar del que vulguem, etc... però encara hi ha molts estigmes socials que cal abandonar per poder garantir aquesta igualtat entre sexes. És per això que hi ha tants grups en contra de les idees tradicionalistes, ja que com hem vist al llarg de la història la religió sempre ha limitat a les dones.

7. Estudi pràctic

Per tal de poder establir les conclusions del meu treball era necessari fer un estudi. Aquest consisteix en veure les diferències entre les diferents generacions (podríem dir d'àvies a netes) pel que fa al tema del sexe.

Per tal de poder veure els canvis que s'han anat produint en les diverses generacions de dones enquestades vam decidir dividir-les per edats. Vam consultar amb la llevadora de Cardedeu la forma més utilitzada de classificar-les per edats i alhora també vam intentar trobar una explicació al perquè d'aquesta classificació al relacionar-la amb diferents moments de la vida. Seguint aquestes dues idees vam arribar a les diferents distincions per franges d'edat:

Franja d'edat	Justificació
+46 anys	Menopausa, lliure vida sexual, sense la preocupació de la menstruació. ¹⁰
30-45 anys	Moment en que la vida s'estabilitza, període característic per la maternitat (generalment)
19-29 anys	Joventut, independència, més llibertat, per tant més opcions i facilitats per explorar la pròpia sexualitat. Universitat, feina... es coneix a més gent, nous entorns, etc. ¹¹
15-18 anys	Primeres experiències, introducció i experimentació, es pren consciència de la sexualitat pròpia.
12-14 anys	Maduració, primer contacte amb el món del sexe i de la informació respecte a aquest tema. ¹²

¹⁰ A partir de la menopausa, per norma general, la dona pot gaudir més tranquil·lament de la seva sexualitat, ja que no ha de patir els efectes de la menstruació, efectes com els canvis d'humor, el malestar... propis d'aquest procés fisiològic.

¹¹ El fet de conèixer nous entorns, canviar d'ambients, i altres aspectes que venen acompanyats d'un canvi sempre ens ajuda a veure nous aspectes de nosaltres mateixos, i el fet de conèixer gent nova sempre pot influir a l'hora de trobar possibles companys sentimentals, sexuals, etc.

¹² Actualment les primeres experiències sexuals es donen a una edat més jove (pel que he estat llegint) per tant.

Després de tenir clars els cinc grups de dones vaig realitzar una enquesta en la que es pogués quedar reflectida la seva opinió respecte al sexe, els tabús, l'homosexualitat, etc. per poder veure de quina manera ha anat canviant (o no) la mentalitat respecte a aquests temes. També era important que quedés reflectit com ha canviat la interacció de les dones amb el sexe, per aquest motiu hi ha preguntes referents al nombre de parelles sexuals, els coneixements que en tenen, l'edat d'iniciació de les relacions prèvies i les plenes i els mètodes anticonceptius. Per últim volia comprovar si la idea de que els estudis, la formació professional, condicionava d'alguna manera aquest aspecte de les dones, és a dir, si els hi servia per tenir més coneixements, si afectava a l'hora de començar abans les relacions sexuals o algun altre aspecte que se'ns pogués ocórrer.

Un cop l'enquesta va estar enllestida vam decidir que per poder obtenir un resultat significatiu havíem de passar 30 enquestes per cada grup. Em vaig trobar amb nombroses dificultats:

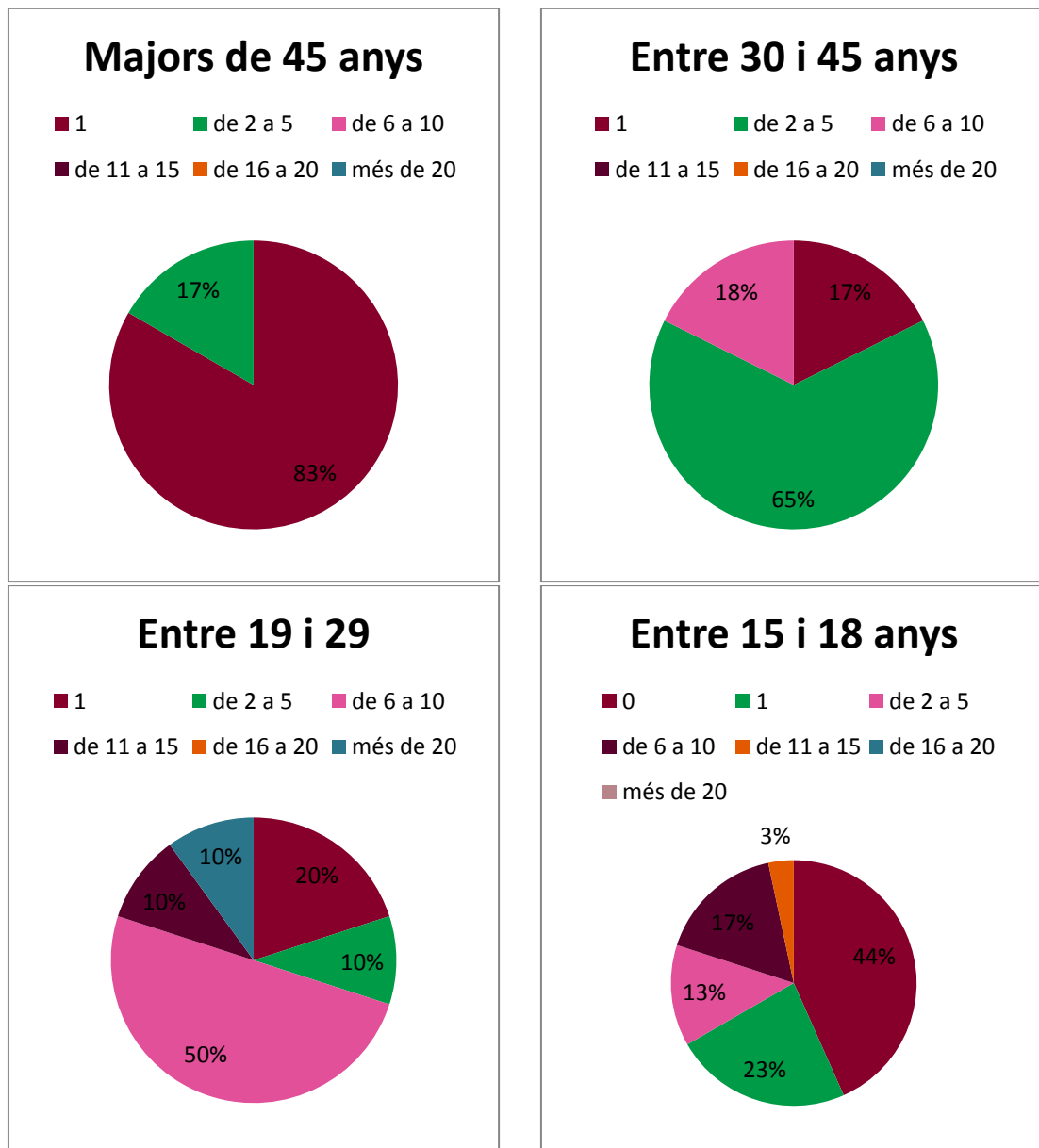
- Les noies d'entre 12 i 14 anys s'escandalitzaven per les preguntes i moltes d'elles no sabien o no volien respondre. La major part de les enquestes estan en blanc.
- Passar les enquestes a dones majors de 45 anys va ser complicat. Primer vaig repartir enquestes a les noies de la classe per que els hi donessin a les seves mares però aquestes per vergonya a que ho veiessin les seves filles no les tornaven (només en vaig recuperar 4). Davant d'aquesta situació vaig haver de passar enquestes pel carrer i si normalment costa que la gent pari a fer una enquesta, quan ho aconseguia moltes de les dones no volien contestar pel tipus de preguntes.
- Com amb les dones majors de 45 anys, passar les enquestes a les dones entre 35 i 45 també va ser complicat però finalment vaig aconseguir passar-les amb més facilitat ja que es mostraven més interessades en el tema.
- Va ser complicat accedir a les noies d'entre 19 i 29 anys però finalment passant-les per la universitat i pel carrer vaig poder passar-les totes.

Un cop passades les enquestes i realitzat el buidatge podem començar a analitzar els resultats. Cal aclarir que aquest estudi és més aviat un mostreig ja que per la dificultat de passar enquestes a un gran nombre de dones no podem obtenir resultats a gran escala, per tant aquest es un intent d'aproximar-nos al màxim a la realitat, però no podem garantir que la mostri 100% com és.

Per tal de poder establir conclusions farem un registre amb gràfics de tres de les preguntes, les que tenen relació directa amb la relació de les dones amb el món del sexe. Un cop feta la comparació dels gràfics i un petit comentari analitzant les dades, passaré a comentar les altres preguntes amb comentaris generals ja que analitzant-les amb gràfiques no aconseguiríem una bona aproximació a les dades obtingudes.

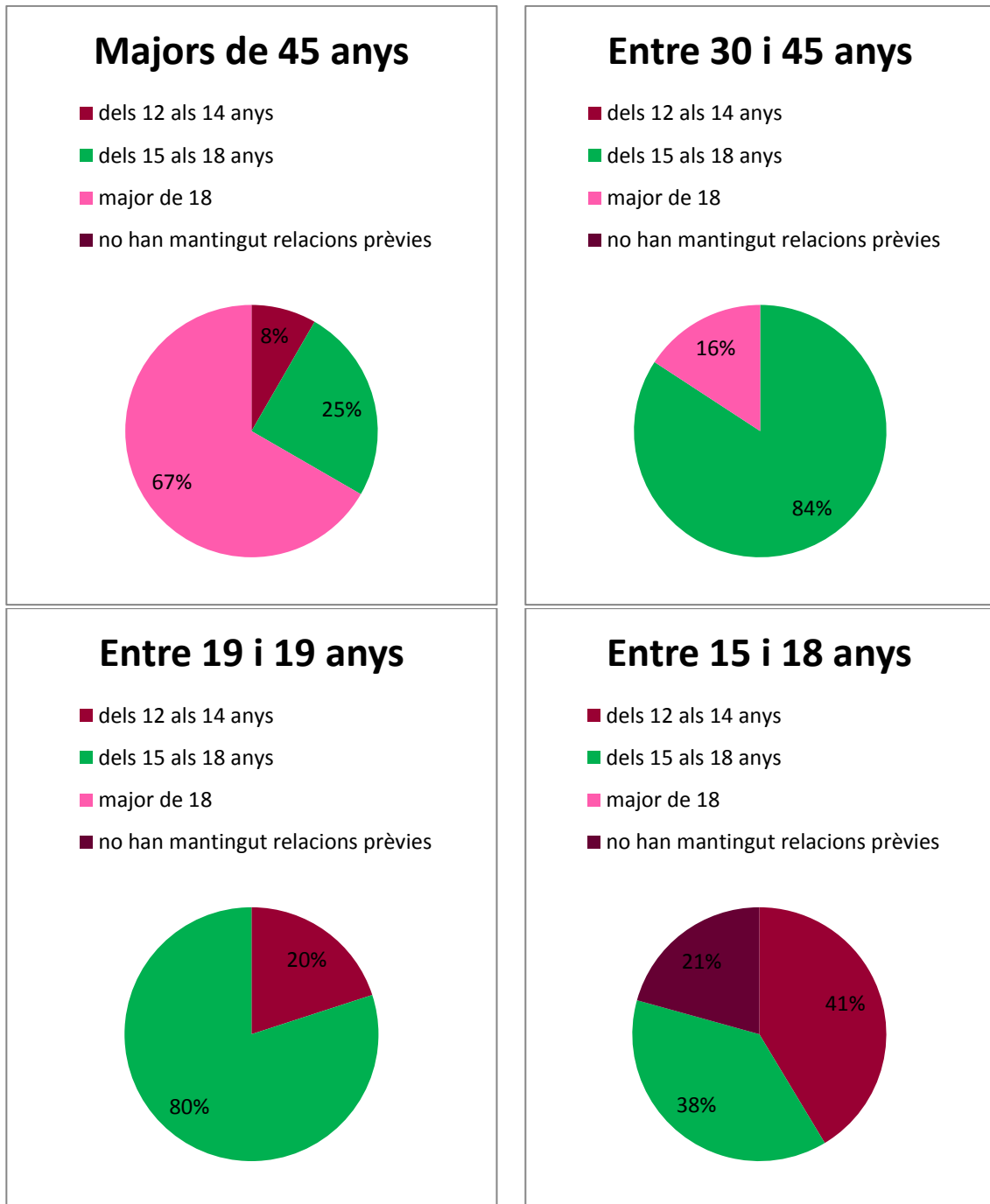
Començarem analitzant la interacció de les dones amb el sexe, és a dir, veurem quantes parelles sexuals tenen, a quina edat van mantenir relacions prèvies i a quina plenes per tal de poder veure si s'ha experimentat algun canvi. En aquest registre no apareixerà la franja d'edat d'entre 12 i 14 anys ja que només 3 de les enquestades havien mantingut relacions prèvies a l'acte sexual.

Número de parelles sexuals:

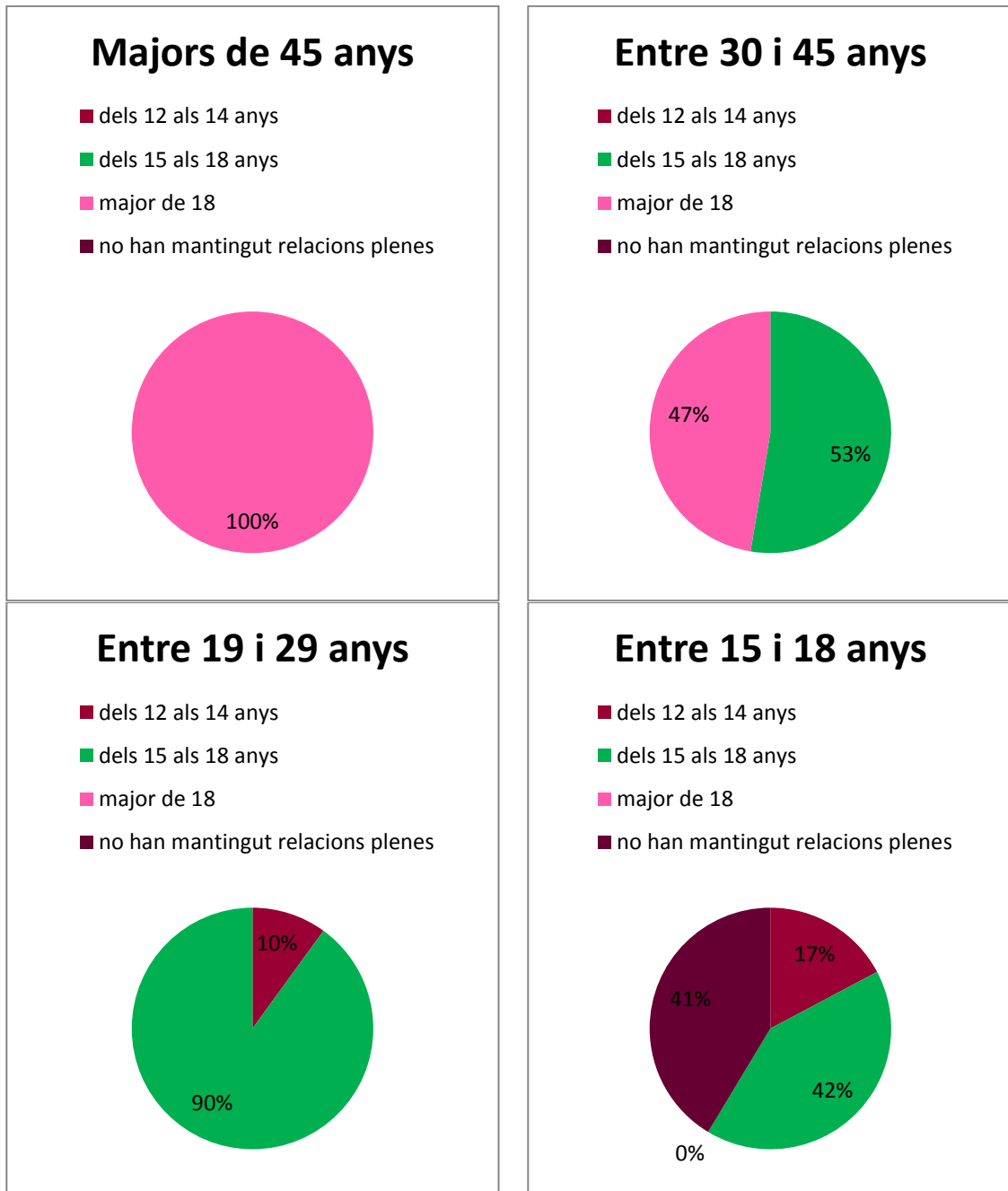
A primer cop d'ull podem veure que a mesura que van passant els anys les dones tenim moltes més parelles sexuals. Més del 75% de les dones majors de 45 anys tenen una única parella sexual en la seva vida, i en el cas de tenir-ne més acostumen a haver passat un divorci o haver esdevingut vídua. Les dones que es troben entre els 30 i el 45 representen el pas de tenir majoritàriament una parella sexual a tenir-ne més d'una. Aquelles que tenen de 6 a 10 parelles sexuals diferents estan més pròximes als 30 anys que no pas als 45. En veure la gràfica de les dones entre 19 i 29 anys veiem que el 50% de les enquestades tenen entre 6 i 10 parelles sexuals i que un petit percentatge, però igualment representatiu, n'ha tingut més de 20. Si mirem les dades de les noies d'entre 15 i 18 veiem que cap d'elles superen les 15 parelles sexuals, però hem de pensar que totes elles eren solteres, per tant, podem suposar que el nombre de parelles sexuals anirà augmentant al ritme que van creixent.

Edat en que es mantenen les primeres relacions sexuals prèvies

Veiem que a mesura que va avançant el temps les dones entren en contacte abans amb el sexe ja que les seves relacions sexuals prèvies són experimentades amb menys edat. Les dones majors de 45 anys van tenir, la gran majoria, les relacions sexuals prèvies essent més grans de 18 anys, en canvi de les noies entre 19 i 29 cap d'elles supera els 18. Podem deduir, doncs, que les noies entre 15 i 18 anys que encara no han mantingut relacions prèvies ho faran abans de superar els 18 ja que es la tendència que podem anar observant. De nou les dones entre 30 i 45 representen el moment de canvi.

Edat en que es mantenen les primeres relacions sexuals plenes:

Totes les dones majors de 45 anys van mantenir relacions sexuals plenes sent majors de 18 anys. Veiem que aquest fenomen s'ha anat reduint, mes de la meitat de les dones entre 30 i 45 anys ja van mantenir-les abans dels 18 i en el cas de les dones d'entre 19 i 29 anys totes elles ja havien mantingut relacions i totes abans dels 18. En el cas de les noies d'entre 15 i 18 anys més de la meitat havia mantingut relacions i un percentatge important (el més elevat de totes les franges d'edat) les va mantenir abans dels 15.

Un cop hem analitzat com interactuen les dones de les diferents franges d'edat passarem a analitzar les altres preguntes de l'enquesta.

Per començar, i entrant en conflicte amb les idees que podríem tenir, veiem que les noies actualment practiquen sexe més irresponsablement. Les dones majors de 45 anys no empraven mètodes anticonceptius però perquè ja estaven casades i volien tenir fills, podem fer aquesta deducció ja que totes elles van mantenir relacions amb l'home que es van casar (gairebé un 100% després d'estar casades) i per que més tard, quan ja no volien tenir més fills si que en feien servir. Podríem pensar que actualment com hi ha més informació i és més fàcil poder accedir a aquest món, les noies es cuiden més, però tot al contrari, contra més joves més errors cometem: no utilitzen mètodes anticonceptius o empren la marxa enrere com un d'ells (sobretot en les primeres relacions sexuals). Davant d'aquesta dada també cal comentar que un percentatge molt baix de noies menors de 18 anys (les que més negligències realitzen) va al ginecòleg, i que un percentatge encara més baix i va regularment.

Fent referència als coneixements que les enquestades tenien sobre el sexe veiem que la gran majoria els ha obtingut a través de llibres, amics i escola. Les dones més grans la van obtenir a partir d'anar tenint experiències ja que hi havia molt poca informació i els pares no parlaven amb elles sobre aquest tema. Això va canviant a mesura que ens apropem a les franges d'edat més joves, on les que han sigut mares han o tindran xerrades amb els seus fills i on les filles ja han mantingut la xerrada sobre sexe amb els pares.

Pot semblar una equivocació però hi ha més acceptació de l'homosexualitat per part de les dones adultes que no pas per part de les joves. Enquestades d'entre 12 i 14 anys es mostraven en contra de l'homosexualitat, mentre que tota la resta ho troba totalment natural. Podem identificar aquesta oposició al fet que no tinguessin gaire informació sobre el tema (algunes d'elles no sabien el que era un homosexual).

En el tema de mantenir relacions sense estar casat o el fet de tenir parelles esporàdiques va prendre tres camins: per una banda estan les dones d'entre 15 i 40 que ho troben totalment normal, les dones majors de 40 que poden acceptar que no hi hagi matrimoni però que els hi costa més acceptar el fet de tenir tantes parelles sexuals (com elles creuen) i per últim les noies més joves de 15 anys, que no es van pronunciar en aquest aspecte.

Totes les enquestades entre 15 i 65 anys creuen que es beneficiós que el sexe estigui acceptat avui en dia, però creuen que tampoc se n'ha d'abusar com passa en moltes ocasions. Totes elles expressen que realment hi ha hagut un canvi en la situació actual i aquí es divideixen les opinions: algunes (la gran majoria) pensen que això es bo i d'altres pensen que no ho es.

Parlant dels tabús les dones creuen que els tabús ja no són cosa d'un col·lectiu sinó que és més aviat una cosa personal, és a dir, més que coses mal vistes creuen que són pràctiques que a cadascú no li agraden o li resulta complicat parlar, com pot ser el sexe oral femení, el sexe homosexual, etc...

Per últim hem vist que els estudis només condicionen en un aspecte: a l'hora de tenir fills. Aquelles dones que han anat a la universitat han trigat més en tenir fills, però els seus coneixements sobre sexe no es van veure ni augmentats ni disminuïts pel fet d'haver ampliat més o menys el seu nivell d'estudis.

8. Conclusions

En començar el treball em vaig fer dues preguntes que servien com a tesi: *“realment podem parlar obertament del sexe? Podem les dones fer i desfer tot el que vulguem de la nostra vida sexual sense que se’ns jutgi?”*. Aquestes dues preguntes intentaven representar quina es la situació actual del sexe pel que fa a les dones.

8.1. Dificultats

Per tal de poder confirmar o refutar la meua tesi he realitzat una investigació que ha estat plena de dificultats:

- Va ser complicat saber a on acotar el tema ja que hi havia molta quantitat d’informació. La intenció era fer un treball concís i directe per la qual cosa he hagut de deixar fora del treball tota aquella informació que no fos estrictament necessària.
- Aconseguir passar totes les enquestes va ser realment complicat. Arribar a les dones de les franges d’edat d’entre 30 i 65 anys va ser complicat i un cop ho aconseguia moltes d’elles no la van voler respondre.
- Tractar amb les noies d’entre 12 i 14 anys va ser més difícil del que pensava. Cap d’elles va contestar totes les preguntes de l’enquesta, la majoria estan en blanc (només posen l’edat en alguns casos), no sabien respondre a algunes preguntes, la qual cosa em va sobtar molt.
- Al passar l’enquesta per primer i tercer de l’ESO em vaig haver d’afrontar a l’escàndol d’algun professor pel tipus de preguntes que hi havia. Cal dir que l’enquesta és molt similar a les preguntes que et fan en un qüestionari de planificació familiar i que juntament amb la tutora vam intentar que respectés tot tipus de sensibilitat respecte a aquest tema.
- Contactar amb experts va ser un procés laboriós. Vaig voler contactar amb una sexòloga de ressò, l’Elena Crespi, i degut a això va ser difícil poder quedar amb ella, però finalment ho vaig aconseguir i em va ajudar molt a acabar de donar forma a algunes de les idees que s’expressen en el treball. Per altra banda, em va resultar impossible contactar amb cap antropòleg per que em donés una visió basada en l’aspecte evolutiu.
- Per últim, la dificultat més gran amb la que m’he trobat es la de fer entendre a la gent de que va el meu Treball de Recerca. Pel fet de parlar de sexe pensen automàticament que parlaré de les postures sexuals, de pràctiques, etc... és difícil que entenguin que no es un treball morbós, sinó que és un intent de fer notar la lluita per aconseguir gaudir sense perjudicis d’un tret natural i humà com és el sexe.

8.2. Conclusions

Un cop superades aquestes dificultats i al llarg de la investigació he comprovat:

- La Revolució Sexual dels anys 60 va tenir molts efectes que van condicionar tot el que vindria després. Tota aquesta llibertat sexual que hem aconseguit prové directament d'aquell procés de lluita per reclamar el dret a viure i decidir pel que fa al nostre cos, ment i sexualitat.
- Hi ha molta més informació però no en fem un bon ús d'aquesta. Si fos així l'embaràs adolescent i les malalties de transmissió sexual s'haurien eradicat, o si més no, haurien disminuït considerablement i no és així.
- Les joves d'avui en dia no van creixent gradualment, és a dir, no van adquirint coneixements de mica en mica i després experimenten, tot el contrari. Veiem que les noies d'entre 12 i 14 anys no saben el que és un preservatiu, un homosexual o un tabú (preguntes molt freqüents que em van fer en passar l'enquesta) però després veiem que la gran majoria manté les primeres relacions prèvies i/o sexuals entre els 14 i els 17. Per tant passen de no saber pràcticament res a mantenir relacions sense tenir, potser, els coneixements necessaris per fer-ho responsablement (la majoria d'elles no van utilitzar mètodes anticonceptius la primera vegada).
- Avui en dia les dones consideren normal tenir més d'una parella sexual i no consideren que el matrimoni sigui necessari per gaudir de l'amor o del sexe. Aquesta mentalitat és bastant diferent de la de generacions passades, les dones entre 45 i 65 anys poden pensar el mateix del paper del matrimoni, però no estan d'acord amb el fet de tenir tantes parelles sexuals com es tenen avui en dia.
- Les dones comencem abans a mantenir relacions, cada vegada va augmentant el nombre de noies que inicien les relacions sexuals entre els 12 i els 15.
- Ens trobem en un moment de xoc entre dues idees: la de ser moderna i que parlin malament de tu o la de ser callada i que pensin que no fas mai res. Aquestes dues mentalitats es troben en un moment en el que les noves generacions creixen sense la repressió viscuda durant tants anys i les generacions que encara reben certes influències tradicionalistes.
- La sexualitat té un moviment pendular al llarg de la història, és a dir, pateix un cicle. Passa de la total acceptació a la repressió en varis moments de la història i aquest fet es va repetint al llarg de la història. Actualment, en un moment en el que podem parlar del sexe com un aspecte més de les persones, on apareix a la televisió constantment, on es un negoci veritablement rentable, on la literatura en treu profit i on hi trobem tema de conversació, però també es tornen a recuperar valors tradicionals (lleis de l'avortament, campanyes per impulsar el matrimoni, moviments polítics per promoure la castedat i la fidelitat, etc...)
- Podem parlar de sexe amb amics i amigues però quan ho parlem en família ens entra el riure o directament no ho parlem.
- Davant de tantes experiències sexuals com es tenen actualment (relacions esporàdiques, més d'una parella, diverses practiques, etc) les dones hauríem de procurar tenir un major control mèdic, la qual cosa no sempre es du a terme. Gran part de les noies que ja han mantingut relacions i que encara no superen la trentena no van ni han anat al ginecòleg.

- La vergonya, la culpabilitat i la depressió poden anar apareixent a mesura que practiquem sexe, això es deu a el que invertim sentimentalment en les relacions i als efectes encara duradors de la repressió viscuda al llarg dels anys.
- Encara no es poden abandonar certes idees equivocades sobre el sexe, les noves generacions creixen amb la correcció d'aquestes idees però les generacions més grans les tenen ben arrelades i això pot causar conflictes entre les dues mentalitats (àvia i néta, per exemple).
- La situació en la que es troba el sexe actualment, la manera en que el vivim, no és la mateixa en tot el món. Hi ha molts països que on encara continua present la idea del sexe com alguna cosa dolenta, com un aspecte a controlar i amagar.
- Les dones encara avui en dia, tot i que es va canviant poc a poc gràcies a les seves ganes d'expressar el que volen i el que no, pateixen els efectes de tants anys d'inferioritat.

Per tot això la hipòtesi inicial és certa.

Actualment podem parlar obertament del que pensem, pot crear impacte en els altres o pot sorprendre, però no som castigades ni socialment aïllades pel fet d'expressar-nos en gustos i opinions pel que fa el sexe. Avui en dia podem dir el que pensem ja que ens fem escoltar: podem parlar amb la parella del que ens agrada, podem preguntar als pares els nostres dubtes, tenim a l'abast tot tipus d'informació... gaudim de llibertat, de la llibertat per la qual tant es va lluitar.

Tot i així, encara queda molt camí per recórrer i si volem seguir millorant no podem deixar que aquestes intencions tradicionals i conservadores ens retornin al passat. Per altra banda, tampoc podem deixar que el sexe es converteixi en una obsessió o un tema del qual fer publicitat (sembla que avui en dia és molt important dir què és el que fas i el que deixes de fer en aquest aspecte).

Avui en dia les dones tenim una identitat sexual ferma, sabem el que volem. Només ens falta un pas: fer que tothom en sigui conscient.

Podem viure el sexe amb llibertat, ara només falta viure-ho amb naturalitat ja que és una de les poques coses que tots compartim, tots tenim en comú i del que tothom pot aprendre, per tant no s'ha de tenir vergonya i no s'ha de negar. Parlar sobre aquest tema des de petits, per tal de que sigui un tema acceptat i natural, ens pot ajudar a prevenir i prendre les decisions adequades en aquest aspecte tan humà.

Viure el sexe amb llibertat implica una responsabilitat ja que t'hi va el cor i la vida. Hi depens emocionalment i també hi depèn la teva salut, per tant, s'ha d'actuar amb seny i ser conscient de les conseqüències per poder gaudir-lo sense riscs.

8.3. Sugeriments per continuar el treball

Una de les raons per les quals vaig fer aquest treball va ser per poder entrar en contacte amb el tipus de feina a la qual m'agradaria dedicar-me en un futur, l'antropologia social i cultural. El problema que he tingut a l'hora de realitzar el treball és que ha estat

impossible entrar en contacte amb un professional amb aquesta formació, per la qual cosa el sexe vist des d'un àmbit evolutiu és un tema que ha quedat per tractar.

Per tant, el meu suggeriment per continuar aquest treball és enfocar-ho des d'una visió més antropològica i evolutiva del sexe i de tot el que aquest implica en les persones: reproducció, acceptació, evolució, efectes, etc...

Part d'aquesta ampliació podria basar-se en com les persones ho vivim tant sociològicament com personalment, és per això que necessitava la visió d'un antropòleg i no només d'un sexòleg.

Potser en uns anys aquesta ampliació del treball podria fer-la jo mateixa si finalment m'hi dediqués, així que deixo aquest primer estudi com a treball base per a un futur.

9. Referències

Bibliografia

- AMILLS, Roser. (2013). *Me gusta el sexo: las claves para la felicidad sexual*. Editorial Paidós. 203 pàgines. ISBN 9788449328824.
- CHAPARRO, Carme. “¿Gine-qué?”. Revista *Yodona* del diari *El Mundo*. Nº 449 (07.13.2018) pàgina 17, 32 i 33.
- KINSEY, Alfred Charles, W. B. Pomery, C. E. Martin (1998 [reimpresió de l'original del 1948]); *Sexual Behavior in the Human Male* (Comportament sexual de l'home). Indiana University Press. ISBN 0253334128.
- LIENAS, Gemma, (2004); *El diari vermell de Carlota*. Editorial Empúries Barcelona. 252 pàgines. Narrativa 233. ISBN 9788497870337
- PETHERSON, Gail. Dolores Juliano (2013 [ampliació amb pròleg de l'original]); *Mujeres en flagrante delito de independència*. Edicions Bellaterra. 100 pàgines. SGU 132. ISBN 9788472906129.

Webgrafia:

Les pàgines web de les que he extret part de la informació apareixen a continuació endreçades per orde de consulta. Apareix especificada la data, un petit resum del contingut de la pàgina web i en el cas que hagi imprès alguna de les informacions (en el cas dels articles) hi queda constància.

<http://www.elenacrespi.com/>

28/05/2013: Pàgina oficial de l'Elena Crespi, sexòloga.

<http://120librossexualidad.galeon.com/>

03/06/2012: Llista dels 120 millors llibres sobre sexualitat que hi ha amb fàcil accessibilitat al mercat.

http://www.ucol.mx/egeneros/admin/archivos/breve_historia_sexualidad.pdf
17/06/2013

17/06/2013: Breu història sobre la sexualitat.

http://api.ning.com/files/zWoPOirHLqy0MoBsw7lw8eZZACylyt9cOTXGzFVnfdCLJZBVDvpUld*k19c6eNbpWOMG427T9fmin8*azQxPKLeNOQKBowB/Metodos.de.Masturbacion.Femenina.pdf

17/07/2013: Petita idea sobre la masturbació, parla dels diferents tipus. IMPRÈS

<http://pendientedemigracion.ucm.es/info/nomadas/12/fmcabreu1.pdf> 18/07/2013

23/06/2013: Article sobre la imposició masculina sobre les dones, negació de la sexualitat.

<http://www.elsevier.es/es/revistas/revista-internacional-andrologia-262/mujer-sexualidad-evolucion-puritanismo-siglo-xviii-medicina-13129603-revisiones-2008>

26/06/2013: Evolució des del puritanisme. IMPRÈS

<http://www.sexologia.org/evolucion-de-la-sexualidad.html>

28/06/2013: Evolució de la sexualitat al llarg de la vida de la dona (adolescència, joventut, etc...)

<http://www.slideshare.net/jegonzal/08-las-consecuencias-de-la-revolucion-sexual>

20/07/2012: Power Point sobre la revolució sexual i els seus efectes.

<http://debatewise.org/debates/2015-the-sixties-sexual-liberation-damaged-society/>

20/07/2012: pàg. Web en anglès sobre els les conseqüències (bones i dolentes) sobre la Revolució Sexual.

http://www.alternet.org/story/153969/how_the_sexual_revolution_changed_america_for_rever

20/07/2012: Com va afectar la Revolució Sexual a Amèrica.

<http://www.slideshare.net/MarcosPaico/historia-de-la-sexualidad-9098862>

03/08/2013: Història de la sexualitat.

<http://www.slideshare.net/jessitaparedes1991/presentacionsobrelasexualidad-0>

12/03/2013 Diferents èpoques i diferències entre la visió del sexe.

<http://www.slideshare.net/camors/historia-de-la-sexualidad-3692902>

19/09/2012: Evolució de la sexualitat explicada de manera senzilla i entenedora.

http://es.wikipedia.org/wiki/Revoluci%C3%B3n_sexual

23/08/2013: Llarg i complet anàlisi sobre la Revolució Sexual.

<http://www.youtube.com/watch?v=1i4XpIITFy4>

12/09/2013: Vídeo per comprendre millor la poligàmia.

<http://www.slideshare.net/todocupado/elartedelasexualidadtantrica>

23/09/2013: "l'art de la sexualitat" definicions de sexe sexualitat, etc... sexe tàntric

<http://www.slideshare.net/BryanOrtizPeygahud/fisiologia-del-acto-sexual-femenino-1>

29/09/2013: fisiologia de les reaccions sexuals femenines

<http://www.slideshare.net/shareli92/sexualidad-humana-listo>

29/09/2013: fisiologia de les reaccions sexuals humanes

<http://www.slideshare.net/c3maria/sexualidad-tic>

29/09/2013: el plaer sexual

<http://www.youtube.com/watch?v=YwblU5uThv4>

02/10/2013: Vídeo del món al revés, molt impactant

http://www.fundacionpreciado.org.mx/biencomun/bc182/S_Abascal.pdf

02/10/2013: matrimoni homosexual i drets humans.

<http://www.rtve.es/noticias/20130520/solo-once-paises-del-mundo-esta-legalizado-matrimonio-homosexual/667560.shtml>

02/10/2013: matrimoni homosexual i legalitat i/o acceptació en el món.

<http://kemet-neith.blogspot.com.es/2010/07/el-sexo-en-el-antiguo-egipto.html>

19/11/2013: El sexe a l'antic Egipte, ampliació durant la correcció (preservatius)

<http://temasdeinteresporakashavalentine.blogspot.com.es/2013/01/spintriae-el-valor-del-sexo-en-la.html>

19/11/2013: El sexe a l'antiga Roma, les monedes.

<http://www.scoop.it/t/sexo-romano>

19/11/2013 Roma: sexe, divorci, prostitució, etc...

http://es.wikipedia.org/wiki/Aborto_en_Espa%C3%B1a

20/11/2013: dades sobre l'avortament a Espanya.

<http://www.elmundo.es/espana/2013/12/21/52b578fc22601dbc418b456e.html>

20/11/2013: dades sobre l'avortament a Espanya, article del *Mundo*, parla de Malta, Andorra i Polònia segons la seva posició en aquest tema.

<http://www.tutormedica.com/servicios>

20/11/2013: llei Orgànica del 2010 que permet la legalitat de l'avortament.

http://www.cadenaser.com/internacional/articulo/ablacion-clitoris-amenaza-millones-ninas-mundo/csccsrpor/20130723csccsrint_1/Tes

20/11/2013: Dades sobre ablació de clítoris.

<http://avantsex.com/16-razones-para-tener-sexo-diario/>

07/12/2013: Beneficis del sexe.

http://es.wikipedia.org/wiki/Relaci%C3%B3n_sexual

08/12/2013: Explicació sobre les relacions sexuals: classificació, plaer, etc...

http://es.wikipedia.org/wiki/Juego_sexual

09/12/2013: Explicació sobre jocs sexuals.

<http://es.wikipedia.org/wiki/Pansexualidad>

09/12/2013: Explicació de "Pansexualitat", classificació de relacions sexuals segons el gènere

<http://es.wikipedia.org/wiki/Orgasmo>

10/11/2013: informació sobre els orgasmes.

<http://diagnostico-x.blogspot.com.es/2010/07/historia-de-la-pildora-anticonceptiva.html>

13/11/2013: informació sobre la píndola anticonceptiva.

<http://ninfomania.org/>

17/11/2013: informació sobre la nimfomania.

Webgrafia de les imatges:

La webgrafia de les imatges està endreçada a partir de l'ordre de cada apartat. Per tal de que estigui ben organitzat en cada cas hi ha especificat a quin apartat pertany, seguidament apareix l'any de creació de la pàgina web i un petit resum del que apareix en la imatge.

Prehistòria:

<http://adracul.wordpress.com/2009/08/19/sexo-en-la-prehistoria/>

2009: Venus de Willendorf

<http://www.elciudadano.cl/2009/08/29/10932/la-cara-femenina-de-la-prehistoria/>

2005: Pintures rupestres

Egipte:

<http://nuevafrontera.wordpress.com/2010/01/22/sexo-egipto/>

2010: papiro amb connotacions sexuals

<http://brigadanocturna.blogspot.com.es/2009/01/sexo-en-el-antiguo-egipto-1.html>

2008: Tauletes amb representacions sexuals.

<http://forum-psicologos.blogspot.com.es/2012/02/desaprendiendo-la-historia-sexo-en-el.html>

2007: Déu Re observant a Hator practicant sexe oral.

<http://kemet-neith.blogspot.com.es/2010/07/el-sexo-en-el-antiguo-egipto.html>

2010: Primers preservatius d'Egipte.

Grècia:

<http://www.diariocambio.com.mx/2013/secciones/interesantopolis/item/796-10-tradiciones-sexuales-que-te-dejar%C3%A1n-en-%E2%80%98shock%E2%80%99>

2012: representació de pràctiques sexuals en les ceràmiques.

Mesopotàmia :

<http://tochocho.blogspot.com.es/2013/02/la-taverna-en-mesopotamia-sexo-y.html>

2009: plaques amb connotacions sexuals.

<http://bibfloresta.blogspot.com.es/2011/04/el-codigo-de-hammurabi-libro-escrito-en.html>

2010: " El Codi de Hammurabi "

Roma:

<http://llorch.blogspot.com.es/2010/05/spintria-e-monedas-romanas-pornograficas.html>

2006: presència del sexe en les monedes.

Religions monoteistes:

<http://ca.wikipedia.org/wiki/Hip%C3%A0tia>

2001: Hipatia, primera dona lapidada

Edat Mitjana:

<http://calibanylabruja.blogspot.com.es/p/c.html>

2013: Càstigs per adulteri

Cultures orientals:

<http://www.taringa.net/posts/femme/2050234/Estimulen-todos-sus-sentidos-sexo-tantrico.html>

2009: Sexe tântric

Cultura japonesa:

<http://triunfo-arciniegas.blogspot.com.es/2013/10/sexo-japones-en-el-british-museum.html>

2008: Activitats sexuals de les *geishes*

Cultures precolombianes:

<http://blog.nataliacartolini.com/dioses-y-diosas-de-la-luna/>

2007: Deessa Lluna

<http://volandoarastras.blogspot.com.es/2011/04/arte-erotico-moche.html>

2011: Escultures moche

L'amor cortès:

http://www.fotolog.com/a_mon_seul_desir/59205657/

2009: Representació amor cortès

Renaixement:

http://revistadigitalmacedonio3.blogspot.com.es/2010_12_01_archive.html

2009: crema de bruixes.

Puritanisme:

http://commons.wikimedia.org/wiki/File:A_fair_Puritan.jpg

2001: Percy Morgan, ideal femení

Època de la raó:

http://commons.wikimedia.org/wiki/File:Mar%C3%ADa_Luisa_de_Orleans_reina_de_Espa%C3%B1a.jpg

2001: Reina Maria Lluïsa d'Orlando, representació dona ideal.

Època Victoriana:

http://lunaticayparanoica.blogspot.com.es/2010_12_01_archive.html

2010: ideal de bellesa, joves victorianes

<http://labsk.net/clubmartes/archives/834>

2006: costat oposat a l'ideal de bellesa, prostitutes victorianes.

Caiguda època victoriana, emancipació de la dona:

<http://www.foroerbar.com/viewtopic.php?f=62&t=7857&start=20>

2005: primeres fotografies de dones sense roba.

Segle XX:

activistes sufragistes, 2001 http://es.wikipedia.org/wiki/Revoluci%C3%B3n_sexual

Actualitat:

<http://muliersapiens.wordpress.com/page/6/>

2011: ablació femenina, mapa de vigència.

http://www.webcciv.org/web/?page_id=144

2011: dades sobre l'ablació, taula.

<http://enfocant.net/noticia/sobre-el-dret-lavortament>

2009: avortament

El sexe:

<http://abogadadralilianaromeroyasociados.blogspot.com.es/2012/08/mas-orgasmos-mas-salud.html>

2012: registre de l'activitat cerebral durant l'orgasme.

Revolució sexual:

<http://www.correodelorinoco.gob.ve/ciencia-tecnologia/pastilla-anticonceptiva-sexo-dejo-estar-unido-a-reproduccion/>

2009: moviment estudiantil i feminista a favor de la píndola anticonceptiva.

http://ca.wikipedia.org/wiki/Fitxer:Escala_Kinsey.png

2001: taula Kinsey, graus d'homosexualitat.

http://fitnesswatch.blogspot.com.es/2011_08_01_archive.html

2006: Brigitte Bardot en banyador.

<http://www.hollywoodyesterday.com/marylyn-monroe-pictures/>

2005: Marilyn Monroe, en banyador.

<http://red--nose.blogspot.com.es/2010/11/burlesque.html>

2010: icona sexual del burlesc.

<http://commons.wikimedia.org/wiki/File:Weddinginholland.jpg>

2001: primer matrimoni homosexual sota la legalitat.

Situació actual:

<http://cuidatusaludcondiane.com/beber-en-exceso-puede-danar-los-cerebros-jovenes/>

2011: imatge de joves consumint alcohol.

<http://mormonhair.tumblr.com/post/9264241681/this-family-photo-shows-thomas-arthur-green-and> 2009

2009: família poligàmica, Tom Green.

<http://sumergidas.org/2013/12/20/mi-bombo-es-mio/>

2013: fotos manifestació en contra de la nova llei d'avortament del 2013.

Annexes

a) Entrevista amb una sexòloga:

Entrevista amb una experta en el tema, la sexòloga Elena Crespi. Per tal de poder posar en comú i aclarir certs dubtes vaig decidir posar-me en contacte amb l'Elena, una sexòloga molt reconeguda del panorama català gràcies a les seves nombroses tasques entre les quals destaca la seva col·laboració amb la pàgina web www.adolescents.cat de la cadena de ràdio, Radio Flaixbac.

Què ens aporta el sexe?

Jo crec que una de les coses que ens aporta, que potser no hem tingut en compte és que te una funció lúdica: tenir sexe ens diverteix. Si tenim bon sexe segurament ens sentirem millor amb nosaltres mateixos, ens pujarà l'autoestima, anirem més segurs... No és que si tens una relació sexual aniràs més content pel món, és que si creus que tens una vida sexual satisfactòria doncs en general tindràs un to més positiu junt amb altres coses, evidentment. L'altre és que la sexualitat també ens aporta el poder-nos comunicar, el sexe és una via de comunicació amb la parella, sigui estable o no, és una font de llenguatge encara que no sigui estrictament verbal. Per últim, tot i que ara està en un tercer nivell, és que ens permet reproduir-nos, que d'això de vegades també ens en oblidem, però el perquè tenim sexualitat és per complir aquestes tres vies: la part més eròtica, més festiva, més lúdica; la part de comunicació i la part reproductiva.

Com creus que afecta el tenir sexe en l'adolescència?

El sexe o la sexualitat ve amb nosaltres, ho descobrim sols o en parella. Segurament és bo el poder anar descobrint coses, forma part de la vida, per tant, en l'adolescència que és l'època on hormonalment explotem doncs segurament sigui molt bo explorar aquesta curiositat. El que passa es que de vegades volem començar a córrer maratons abans d'haver entrenat i el que passa es que pensem que en l'adolescència ha de ser un "anem a provar-ho tot" i anem una mica a *lo loco*, a vera què podem fer i què poder dir que hem fet" i potser si que hauríem d'anar una mica més a poc a poc, més tranquils i recuperar aquest concepte de la curiositat per poder anar-lo graduant. L'adolescència és una època on la sexualitat es viu, no podem fer-hi res i no hem de fer res per evitar-ho, senzillament intentar anar el màxim d'informat o d'educat possible perquè evidentment, com tot en la vida, el sexe té unes conseqüències bones i també dolentes.

Com creus que afronta la sexualitat el gènere femení en comparació a altres èpoques?

Possiblement és un caos, és a dir, ara la dona es troba amb alguna cosa molt caòtica que es la sexualitat femenina. Abans no era tan caòtic perquè se suposa que tenia un paper molt estandarditzat: la funció d'una dona sexualment no era ni trobar el seu plaer ni passar's-ho bé, era satisfer la parella i procurar-li fills, llavors com era tot molt establert no hi havia dubte. En el moment en que la dona es comença a plantejar si realment aquest és el seu paper, és quan comencen els dubtes, i ara potser estem en una època molt de caos perquè tenim informacions molt variades. Estem en una època de xoc perquè cada cop més s'envia

el missatge de que les dones tenim dret a demanar el que volem, a dir què ens agrada, què no ens agrada... però alhora l'altre no ens ho rep del tot bé, llavors ens trobem en una situació una mica insegura. A més a més sobre el nostre plaer se'n parla però no gaire, i moltes de les coses que diuen no acaben de ser veritat per tant es creen molts dubtes i no sabem del tot com som. Una de les consultes més comuns que tenim és "Soc normal? Jo tinc els orgasmes d'aquesta manera, a mi m'agrada això, a mi m'agrada allò..." per tant, ens trobem en una situació molt diferent en la que ens trobàvem fa cinquanta anys.

És important mantenir la virginitat fins al matrimoni?

No ho se, depèn de les creences que tingui cadascú. Jo no soc partidària de la paraula "virginitat" perquè ve d'un concepte molt religiós. De tota manera les coses són el que són, i si han d'anar malament ho aniran tant si ho conserves fins al matrimoni com si ho comences a experimentar abans. El que sí que és cert es que una parella s'ha d'anar coneixent, i la part sexual està dintre de l'àrea efectiva d'una parella, per tant, és una part més a explorar, per la qual cosa jo diria que no guardis tota la teva sexualitat i la limitis a començar a viure-la en parella a partir del matrimoni perquè llavors també hi posem molta pressió, és pot viure més com un tema tabú, per això ves graduant i si ha certes coses que les vols reservar jo no ho trobo ni bo ni dolent, però abans de decidir formalitzar un projecte amb una parella és important conèixer-la en molts aspectes.

Com afecta tenir més d'un company sexual o no tenir parella formal, és a dir, mantenir relacions esporàdiques?

Tenim molt relacionat que tenir moltes parelles sexuals et fa ser millor amant i no té relació, això depèn de qui ho viu. Avui en dia estem en una societat on el número de relacions i de parelles sexuals compta molt, com si això fos un valor afegit d'experiència i saviesa en temes sexuals i potser ets igual de "inepte" en la primera relació que en la número dos-centens. Depèn del concepte que tinguem del que és la sexualitat farà que assolim més experiències, però si anem amb la idea de sumar, comptar i afegir coses ens oblidem d'aprendre. Podem identificar la sexualitat com un aprenentatge independentment ho vivim amb moltes persones o amb una sola. Si ets inquiet, si preguntes, si experimentes... aprendràs, si pel contrari només t'interessa la quantitat no et servirà de res ja que no aprendràs perquè no hi estaràs interessat. És molt relatiu.

Creus que fem un bon ús de tota la informació que tenim sobre el sexe i els seus riscos?

No. No perquè les persones pensem que a nosaltres mateixos mai ens afectarà. Això passa sobretot en l'adolescència, però els adults tampoc ens escapem d'això. Les informacions que ens arriben són molt variades, nosaltres encara ens trobem, de fet, una de les meves lluites, de les lluites de l'equip on treballa és intentar que certes pàgines web de consulta treguin informacions equivocades, com per exemple, la marxa enrere com a mètode anticonceptiu, ja que no ho es pas, però hi ha gent que encara ho troba i ho aplica, la qual cosa provoca unes conseqüències. Hi ha idees molt equivocades, encara pensem que no es transmeten malalties de transmissió sexual per el sexe oral, i no, hi ha molts tipus de malalties i de propagacions... per tant, no, no fem un ús correcte. Primer perquè pensem que no ens

passarà i segon perquè les informacions que trobem són molt contradictòries moltes vegades.

Consideres que les generacions actuals estan molt més avançades respecte a aquest tema?

Crec que possiblement aquesta generació es troba una mica perduda perquè ens trobem en un xoc molt curiós que és tota aquesta part més progressista de "hem de viure la sexualitat" de la Revolució Sexual i l'altre més tradicional que continua vigent, potser per això es trobem perduts. Els nois intenten reafirmar la seva masculinitat i es poden trobar amb una noia que es deixi influenciar o amb una noia "guerrillera" que imposi la seva sexualitat. Si em preguntes sobre les generacions actuals penso sobretot en els adolescents i l'adolescència ja es caòtica per si mateixa, per tant, tots els adolescents han tingut (mes o menys) els mateixos problemes al llarg de la història. Grans filòsofs com Sòcrates o Aristòtil deien que els adolescents tenien problemes similars als que hi ha ara, és a dir, la cosa no ha canviat tant. L'adolescència es una època de moltes inseguretats, t'estàs configurant com a adult i t'estàs construint, tot és complicat, i si penses en la sexualitat dons segurament la nostra autoestima no es troba en la millor època (i aquesta és molt important en el sexe), les nostres habilitats no estan del tot desenvolupades i ens cohibim, no som assertius, no sabem expressar el que sentim, no diem el que volem, si ens tallen ens fem petits i no diem el que pensem... si tot això ho fem en el món de la sexualitat veiem que ha sigut problemàtic generació rere generació però ara hi hem de sumar aquest xoc de trens d'aquest valors progressistes i d'aquest moviment tradicional que ho complica encara més. No sé si m'agradaria ser adolescent ara mateix, si et soc sincera.

Em podries parlar una mica sobre la masturbació femenina?

La masturbació és molt pràctica ja que descobreixes el teu cos i a més a més és completament natural. Nosaltres per molt que estiguem en una societat aparentment laica la religió fa molta petja i tot el que es considera pecaminós ve d'aquí. Sempre s'ha intentat tapar el descobriment de la sexualitat femenina, es va intentar tapar també el de la masculina però no es va poder, llavors, nosaltres sabem com un noi es masturba i si tu li preguntes a un noi ell respondrà naturalment, en canvi si a una noia li demanes si es masturba la poses entre la espasa i la paret perquè ara és: "soc moderna i dic que sí? Però quina vergonya perquè llavors sabràs que sí. O dic que no per no semblar una marrana?". És a dir, ara estem en aquest moment d'impàs. A mi només se m'acudeixen beneficis sobre la masturbació, la primera és que et descobreixes: descobreixes les sensacions del teu cos, com és el teu cos, descobreixes les teves respostes sexuals, com reaccions, el que t'agrada i el que no... i això és molt bo per dues coses, per un mateix i per quan tinguis parella poder explicar-li com funcions. Cadascú és una màquina única i inigualable, cadascú té la seva manera de funcionar i tot i que en general els homes tenen tendència a funcionar d'una manera i les dones d'una altra cadascú té una manera diferent de funcionar, llavors és molt important a l'hora de tenir una bona vida sexual conèixer-te bé a tu, acceptar-ho i viure-ho amb normalitat per després poder transmetre aquest coneixement a la persona amb qui comparteixes la teva sexualitat. Jo només hi trobo beneficis, tot i que encara genera un sentiment de culpa de que això que estic fent no està bé, i òbviament això és negatiu. S'hauria de naturalitzar més ja que és una cosa natural que forma part de la vida, que és una

cosa inherent... els nens petits ja es toquen, i no s'estan masturbant, estan descobrint el seu cos, llavors, perquè es mes dolent tocar-se els genitals que tocar-se la orella? Doncs perquè els genitals tenen una connotació pecaminosa religiosa i culturalment.

Com creus que influeix el paper dels pares en el desenvolupament de la sexualitat pròpia?

Jo crec que el paper dels pares és importantíssim, és la base. Els pares ja estan fent educació sexual, encara que no ho sàpiguen des de petits ja que l'educació sexual no és només allò que te a veure amb el sexe, sinó que està dintre de l'àrea de l'efectivitat, dintre de l'àrea de la persona, uns pares que es portin pitjor o millor, que es mostrin més o menys afecte... ja estan donant una base d'un model sobre la efectivitat i per tant, sobre la sexualitat. Els pares tenen o haurien de tenir un paper principal en la educació sexual tot i que també els espanta, però al cap i a la fi, és educació, els hi ensenyaem certs valors en la vida, aquest n'ha de ser un altre. També hauria d'estar ben complementada amb una bona educació efectivo-sexual per part de les escoles, que també costa molt perquè el que de vegades pensem es que hem d'educar als adolescents i aquesta educació arriba tard ja que la sexualitat està present des de molt abans de l'adolescència, fa molt temps que està desperta, per tant, aquest tema hauria d'estar integrat des de petits, s'hauria de percebre amb un aire més natural (sense abusar-ne tampoc) perquè en l'adolescència i la vida en general, es pugui parlar més obertament i creï menys problemes.

Creus que el tema dels tabús s'han anat abandonat al llarg dels temps i que avui en dia tenim coneixements reals sobre el sexe?

Potser les coses més rocambolesques sí que s'han anat abandonant, ara provoquen riure, però encara hi ha algunes creences que es conserven. No estem lliures de tabús ni molt menys, encara n'hi ha molts sobre com funciona el cos de la dona, sobre els orgasmes femenins, sobre quin paper té l'home, sobre el inici de les relacions sexuals... encara costa, costa molt. Encara hi ha molt instaurat que és l'home qui ha d'iniciar, que l'home és qui en sap i això de viva veu potser es diu que ja se sap que no és així però després quan es comencen a tenir relacions inconscientment s'espera que sigui el noi qui comenci i potser està igual de perdut que la noia. Tothom va molt perdut, i els mites i els tabús generació rere generació potser perdem un dels mites rocambolesc però hi ha alguns que encara hi són i costen molt de marxar.

Podries explicar-me, segons els teus coneixements, el perquè a tanta repressió femenina al llarg de la història?

Segurament hi ha molts motius. Nosaltres per viure en la societat en la que vivim, influenciada per la religió que ens ha tocat et podria dir que des de l'arribada d'Adam i Eva a les dones se'ns ha posat en un segon pla, la dona sempre s'ha situat per sota de l'home. Abans d'Eva hi havia una altra dona, Lilith, que estava en la mateixa situació que Adam (no estava per sota, no era menys que ells) i es va descobrir que era una dona curiosa, que hi posava el seu criteri, una dona sexualment molt activa, molt oberta... i això va espantar a qui va crear a Adam i Lilith, per això es va crear a Eva a partir del cos d'Adam, perquè sempre en depengués. Independentment de ser o no un mite, se'n pot extreure una idea, i és que realment hi ha molta por a veure que la dona és capaç de molt: de caminar lliure, de prendre

decisions, de ser sexualment activa, responsable de la seva sexualitat i del seu cos i per això es van haver d'inventar un sistema per frenar i limitar a la dona. Avui en dia hem aconseguit moltes coses, però fixa't: els polítics més reconeguts són homes, els cuiners més reconeguts són homes, els arquitectes més reconeguts són homes, és a dir, els homes estan per les capes superiors i les dones que hi son, tenen tendència a ser dones més masculines. Encara avui s'identifica allò masculí com a símbol de poder. El que ens plantejem moltes vegades és que la societat patriarcal ha intentat enfonsar a la dona perquè potser nosaltres som més poderoses o no que els homes, que som igual o més capaces que els homes en tot els aspectes però que realment som més que el que la gent pensa, independentment del que siguin els homes. Això espanta en una societat en la que l'home sempre ha estat per sobre i la dona per sota.

Quins efectes va tenir la Revolució Sexual dels anys seixanta que encara perduren avui en dia?

Si em dius Revolució sexual jo estic pensant en control de natalitat, en que la dona pugui decidir en quin moment tenir fills... penso en totes les bases que es van assentar i que ara s'intenten enderrocar, com per exemple amb la llei d'avortament. Jo crec que va ser un moment històric molt important que ha donat molts fruits positius (la dona ara pot dir on i com volen que la toquin, pot decidir, pot parlar lliurement, pot ser alguna cosa més a casa que un drap que treu la pols) i això és molt important però encara ens queda molt camí per recorre. Es van assentar les bases i ara el que hem de fer és no dormir-nos, continuar lluitant.

Tenint en compte com està la situació en la actualitat, com creus que anirà evolucionant?

No se com acabarà i realment es un moment molt inquietant perquè ens trobem en un moment de contrast entre el que és progressista i el ressorgiment dels moviments més tradicionals. Jo crec, tinc l'esperança, de que tot anirà encaminat cap a un món més tolerant, on ens respectem els uns els altres, on triomfi l'amor (jo soc una mica romàntica), on no importi amb qui vas al llit, sigui un home o una dona... la qüestió es que cadascú sigui feliç. Jo tinc l'esperança de que poc a poc anem convertint el nostre món en un de més obert i progressista i en els moments en que això va avançant es normal que sorgeixin més grups en contra, grups tradicionals que intentin frenar aquesta progressió. Mirant enrere veig que em avançat molt, si miro endavant veig que ens queda molt camí per recórrer però crec que hi estem treballant.

Avui en dia es creu que ser bisexual és una moda, un aspecte més on ser modern, però hi ha estudis que afirmen que tots som bisexuals però que cada persona ho desenvolupa o no al llarg de la seva vida.

Jo no sé si tots som bisexuals o no, però no crec que sigui una moda. Si que és cert que hi ha gent que es dedica a provar-ho tot per moda, però realment la bisexualitat autèntica no és cap moda, és una manera de ser. Hi ha persones en aquesta vida, i jo n'he conegut unes quantes que són adultes, madures i responsables que tant poden estar amb un home com amb una dona, i ho trobo realment bonic i fantàstic. El que de vegades confonem amb aquest temes és que no és tant important amb qui te'n vas al llit, ja que com a heterosexual un dia pots mantenir relacions amb algú del teu mateix sexe, però això no et fa homosexual.

Jo tinc un company que s'ha inventat un terme: *homosexoafectivitat*, perquè realment el que et fa *hetero, homo o bi* és la persona de qui t'enamores no amb qui te'n vas al llit. Tots estem preparats per anar-nos al llit amb qui sigui, físicament tots podem, però cadascú té una tendència a escollir un sexe o un altre o d'escollir de manera indiscriminada. En el moment en que les persones bisexuals i homosexuals no hagin de donar explicacions, igual que les persones heterosexuals no fan, aquest serà el dia en que arribem a la tolerància que potser jo somio. No sé què som, però senzillament se que estem aquí i fem el que podem, la idea és respectar-nos al màxim. És cert que pot sorgir com a moda, però no coma manera de ser, sinó com a conducta. Per sort comença a estar molt acceptat, i és per això que podem veure-ho com a una moda, perquè ara de cop està molt present.

Creus que l'amor ha quedat en un segon terme?

Totalment. Ara ens hem agafat el sexe com la *gimnàstica sexual*: he fet això, he fet això, amb aquest i amb l'altre. Però on està l'amor? La part gimnàstica està molt bé, és fantàstica i si ho portes bé et pot proporcionar molts bons orgasmes, però quan li demanes a algú que prefereix, la gimnàstica, el sexe diríem o fer l'amor, la major part de la gent respon que prefereix fer l'amor, és a dir, vol viure allò que es viu durant la gimnàstica sexual però amb algú amb qui emocionalment senti coses fantàstiques, ja que això és un multiplicador d'emocions, de sensacions... Jo crec que l'hem oblidat l'amor i l'hem de rescatar, amb normalitat, tampoc posar per sobre de tot com abans. Venim d'una època on tot era amor i ara ens trobem en un moment en que tot és sexe, potser l'ideal seria trobar un equilibri.

b) Entrevista amb un antropòleg/a:

Quin paper ha jugat el sexe al llarg de la història?

Quina diferència hi ha entre les dones de l'antiguitat i les de l'actualitat?

Té el mateix significat el sexe avui en dia que el que tenia en el passat?

Creus que la evolució està en part condicionada per la llibertat a l'hora de viure la sexualitat pròpia?

Quin rol ha tingut la dona, en general, al llarg de la història?

Com creus que afronta la sexualitat el gènere femení en comparació a altres èpoques?

Consideres que les generacions actuals estan molt més avançades respecte a aquest tema?

Creus que el tema dels tabús s'han anat abandonat al llarg dels temps i que avui en dia tenim coneixements reals sobre el sexe?

Podries explicar-me, segons els teus coneixements, el perquè a tanta repressió femenina al llarg de la història?

Tenint en compte com està la situació en la actualitat, com creus que anirà evolucionant?

c) Enquesta:

Abans de respondre a aquest qüestionari és important saber que és totalment anònim i que per tant es pot respondre amb total llibertat. No cal que respongui a preguntes que no li semblin adequades. Agraïxo molt la seva col·laboració.

-Edat:

-Estat civil:

- Té fill/s? -Quants? -A quina edat va ser mare del seu primer fill?

-Quin és el seu nivell d' estudis?

No té estudis Primària F. P Secundària Diplomata Llicenciat Doctor

-Número de parelles sexuals (aproximat):

-A quina edat va mantenir les primeres relacions sexuals prèvies a l'acte sexual? A quina edat va mantenir relacions sexuals plenes?

-Va fer servir mètodes anticonceptius? Quin?

-Els fa servir actualment? Com els aconseguix?

-Com va adquirir els coneixements que té sobre el sexe?

-Realitza visites periòdiques al ginecòleg?

-Va mantenir amb el seus pares alguna xerrada sobre educació sexual?

-En cas de que tingui fills, els ha educat en l'àmbit del sexe?

-Què pensa sobre l'homosexualitat?

-Considera que és correcte mantenir relacions sexuals fora del matrimoni?

-Considera que és correcte mantenir relacions sexuals esporàdiques, sense tenir una relació o un sentimental estable amb la persona?

-Creu que es bo que el sexe estigui tan acceptat avui en dia? (Ajuda a les noves generacions?)

-Veu algun canvi en la situació actual amb la de fa uns anys respecte al sexe?

-Considera alguna pràctica sexual o algun aspecte de la sexualitat un tabú? Quin/a?